

VERSIUNE CONSOLIDATĂ

REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ AL TRIBUNALULUI

din 4 martie 2015 (JO 2015, L 105, p. 1)

modificat la:

- (1) 13 iulie 2016 (JO 2016, L 217, p. 71)
- (2) 13 iulie 2016 (JO 2016, L 217, p. 72)
- (3) 13 iulie 2016 (JO 2016, L 217, p. 73)
- (4) 31 iulie 2018 (JO 2018, L 240, p. 67)

CUPRINS

DISPOZIȚII PRELIMINARE	9
Articolul 1 Definiții	9
Articolul 2 Domeniul de aplicare al prezentului regulament.....	10
TITLUL I – ORGANIZAREA TRIBUNALULUI	11
Capitolul 1 – MEMBRII TRIBUNALULUI	11
Articolul 3 Funcțiile de judecător și de avocat general	11
Articolul 4 Data de începere a duratei mandatului judecătorilor.....	11
Articolul 5 Depunerea jurământului	11
Articolul 6 Angajamentul solemn.....	11
Articolul 7 Înlăturarea din funcție a unui judecător.....	12
Articolul 8 Rangul de vechime	12
Capitolul 2 – PREȘEDINȚIA TRIBUNALULUI	12
Articolul 9 Alegerea președintelui și a vicepreședintelui Tribunalului	12
Articolul 10 Atribuțiile președintelui Tribunalului.....	13
Articolul 11 Atribuțiile vicepreședintelui Tribunalului.....	13
Articolul 12 Împiedicarea președintelui și a vicepreședintelui Tribunalului.....	13
Capitolul 3 – CAMERELE ȘI COMPLETELE DE JUDECATĂ	14
Secțiunea 1. Constituirea camerelor și compunerea completelor de judecată	14
Articolul 13 Constituirea camerelor	14
Articolul 14 Completul de judecată competent	14
Articolul 15 Compunerea Marii Camere	14
Articolul 16 Abținerea și dezinvestirea unui judecător	14
Articolul 17 Împiedicarea unui membru al completului de judecată	15
Secțiunea 2. Președinții de cameră.....	15
Articolul 18 Alegerea președinților de cameră.....	15
Articolul 19 Competențele președintelui de cameră.....	16
Articolul 20 Împiedicarea președintelui de cameră	16
Secțiunea 3. Deliberările	16
Articolul 21 Modalitățile de deliberare.....	16
Articolul 22 Numărul de judecători care participă la deliberări	17
Articolul 23 Cvorumul Marii Camere	17
Articolul 24 Cvorumul camerelor care judecă în complet de trei judecători sau de cinci judecători	17
Capitolul 4 – ATRIBUIREA ȘI REATRIBUIREA CAUZELOR, DESEMNAREA JUDECĂTORILOR RAPORTORI, TRIMITEREA ÎN FAȚA COMPLETELE DE JUDECATĂ ȘI TRANSMITEREA CĂTRE JUDECĂTORUL UNIC	18
Articolul 25 Criteriile de atribuire	18
Articolul 26 Atribuirea inițială a unei cauze și desemnarea judecătorului raportor	18
Articolul 27 Desemnarea unui nou judecător raportor și reatribuirea unei cauze	18
Articolul 28 Trimiterea în fața unei camere care judecă în complet format dintr-un număr diferit de judecători	19
Articolul 29 Transmiterea către judecătorul unic	19
Capitolul 5 – DESEMNAREA AVOCAȚILOR GENERALI	21
Articolul 30 Situațiile în care se desemnează un avocat general.....	21
Articolul 31 Modalitățile de desemnare a unui avocat general	21
Capitolul 6 – GREFA	21

Secțiunea 1. Grefierul.....	21
Articolul 32 Numirea grefierului	21
Articolul 33 Grefierul adjunct	22
Articolul 34 Împiedicarea grefierului și a grefierului adjunct	22
Articolul 35 Atribuțiile grefierului	22
Articolul 36 Ținerea registrului	23
Articolul 37 Consultarea registrului	23
Articolul 38 Accesul la dosarul cauzei	23
Secțiunea 2. Serviciile	23
Articolul 39 Funcționarii și ceilalți agenți	23
Capitolul 7 – FUNCȚIONAREA TRIBUNALULUI	24
Articolul 40 Locul ședințelor Tribunalului	24
Articolul 41 Calendarul lucrărilor Tribunalului	24
Articolul 42 Conferința plenară	24
Articolul 43 Întocmirea unor procese-verbale	25
TITLUL II – REGIMUL LINGVISTIC	26
Articolul 44 Limbile de procedură	26
Articolul 45 Stabilirea limbii de procedură	26
Articolul 46 Folosirea limbii de procedură	27
Articolul 47 Responsabilitatea grefierului în materie lingvistică	28
Articolul 48 Regimul lingvistic al publicațiilor Tribunalului	28
Articolul 49 Textele autentice	28
TITLUL III – ACȚIUNILE DIRECTE	29
Articolul 50 Domeniul de aplicare	29
Capitolul 1 – DISPOZIȚII GENERALE	29
Secțiunea 1. Reprezentarea părților	29
Articolul 51 Obligația de reprezentare	29
Secțiunea 2. Drepturile și obligațiile reprezentanților părților	29
Articolul 52 Privilegii, imunități și facilități	29
Articolul 53 Calitatea de reprezentant al părții	30
Articolul 54 Ridicarea imunității	30
Articolul 55 Excluderea din procedură	30
Articolul 56 Profesorii	31
Secțiunea 3. Notificările	31
Articolul 57 Modalitățile de notificare	31
Secțiunea 4. Termenele	32
Articolul 58 Calculul termenelor	32
Articolul 59 Acțiunea împotriva unui act al unei instituții publicat în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	32
Articolul 60 Termenul pentru considerente de distanță	33
Articolul 61 Stabilirea și prelungirea termenelor	33
Articolul 62 Actele de procedură depuse peste termen	33
Secțiunea 5. Desfășurarea procedurii și examinarea cauzelor	33
Articolul 63 Desfășurarea procedurii	33
Articolul 64 Caracterul contradictoriu al procedurii	33
Articolul 65 Notificarea actelor de procedură și a deciziilor luate în cursul judecății	34
Articolul 66 Anonimatul și omiterea anumitor date față de public	34
Articolul 67 Ordinea examinării cauzelor	34
Articolul 68 Conexarea	34
Articolul 69 Cazurile de suspendare	35

Articolul 70	Decizia de suspendare și decizia de reluire	35
Articolul 71	Durata și efectele suspendării.....	35
Capitolul 2 – ACTELE DE PROCEDURĂ.....		36
Articolul 72	Norme comune referitoare la depunerea actelor de procedură	36
Articolul 73	Depunerea la grefă a unui act de procedură în format hârtie	36
Articolul 74	Depunerea pe cale electronică.....	37
Articolul 75	Întinderea memoriilor.....	37
Capitolul 3 – FAZA SCRISĂ A PROCEDURII		37
Articolul 76	Cuprinsul cererii introductive.....	37
Articolul 77	Informațiile referitoare la notificări.....	37
Articolul 78	Anexele la cererea introductivă.....	38
Articolul 79	Comunicarea în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	38
Articolul 80	Notificarea cererii introductive	39
Articolul 81	Memoriul în apărare	39
Articolul 82	Transmiterea de înscrisuri	39
Articolul 83	Replica și duplica	40
Capitolul 4 – MOTIVELE, PROBELE ȘI ADAPTAREA CERERII		
INTRODUCTIVE		40
Articolul 84	Motivele noi	40
Articolul 85	Probele și propunerea de probe	40
Articolul 86	Adaptarea cererii introductive	41
Capitolul 5 – RAPORTUL PRELIMINAR		42
Articolul 87	Raportul preliminar	42
Capitolul 6 – MĂSURILE DE ORGANIZARE A PROCEDURII ȘI ACTIVITĂȚILE		
DE CERCETARE JUDECĂTOREASCĂ.....		42
Articolul 88	Generalități	42
Secțiunea 1. Măsurile de organizare a procedurii		42
Articolul 89	Obiectul	42
Articolul 90	Procedura.....	43
Secțiunea 2. Activitățile de cercetare judecătorească.....		44
Articolul 91	Obiectul	44
Articolul 92	Procedura.....	44
Articolul 93	Citarea martorilor	45
Articolul 94	Audierea martorilor	45
Articolul 95	Obligațiile martorilor.....	45
Articolul 96	Expertiza.....	46
Articolul 97	Jurământul martorilor și experților.....	46
Articolul 98	Mărturia mincinoasă comisă de martori și de experți	46
Articolul 99	Recuzarea unui martor sau a unui expert	47
Articolul 100	Cheltuielile martorilor și ale experților	47
Articolul 101	Comisia rogatorie	47
Articolul 102	Procesul-verbal al ședințelor de cercetare judecătorească	48
Secțiunea 3. Tratamentul informațiilor, al înscrisurilor și mijloacelor materiale de		
probă, precum și al documentelor confidențiale prezentate în cadrul		
măsurilor de cercetare judecătorească		48
Articolul 103	Tratamentul informațiilor și al înscrisurilor și mijloacelor	
materiale de probă confidențiale		48
Articolul 104	Documentele la care a fost refuzat accesul de către o instituție.....	49
Capitolul 7 – INFORMAȚII SAU ÎNSCRISURI ORI MIJLOACE MATERIALE DE		
PROBĂ CARE ȚIN DE SIGURANȚA UNIUNII ORI A CELEI A UNUIA		

SAU A MAI MULTE DINTRE STATELE SALE MEMBRE ORI DE DESFĂȘURAREA RELAȚIILOR LOR INTERNAȚIONALE	49
Articolul 105Tratamentul informațiilor sau al înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă care țin de siguranța Uniunii ori a celei a unuia sau a mai multe dintre statele sale membre ori de desfășurarea relațiilor lor internaționale.....	49
Capitolul 8 – FAZA ORALĂ A PROCEDURII	51
Articolul 106Faza orală a procedurii	51
Articolul 107Data ședinței de audiere a pledoariilor	52
Articolul 108Lipsa părților de la ședința de audiere a pledoariilor	52
Articolul 109Ședința secretă.....	52
Articolul 110Desfășurarea ședinței de audiere a pledoariilor.....	52
Articolul 111Închiderea fazei orale a procedurii	53
Articolul 112Prezentarea concluziilor avocatului general.....	53
Articolul 113Redeschiderea fazei orale a procedurii.....	53
Articolul 114Procesul-verbal de ședință.....	53
Articolul 115Înregistrarea ședinței	54
Capitolul 9 – HOTĂRĂRILE ȘI ORDONANȚELE.....	54
Articolul 116Data pronunțării hotărârii	54
Articolul 117Cuprinsul hotărârii.....	54
Articolul 118Pronunțarea și notificarea hotărârii	55
Articolul 119Cuprinsul ordonanței	55
Articolul 120Semnarea și notificarea ordonanței	56
Articolul 121Efectul obligatoriu al hotărârilor și al ordonanțelor	56
Articolul 122Publicarea în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	56
Capitolul 10 – HOTĂRĂRILE PRONUNȚATE ÎN CAUZELE JUDECATE ÎN LIPSĂ	56
Articolul 123Hotărârile pronunțate în cauzele judecate în lipsă	56
Capitolul 11 – ACORDUL AMIABIL ȘI DESISTĂRILE	57
Articolul 124Acordul amiabil.....	57
Articolul 125Desistarea	57
Capitolul 11a – PROCEDURA DE SOLUȚIONARE AMIABILĂ ÎNȚIATĂ DE TRIBUNAL ÎN CAUZELE INTRODUSE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 270 TFUE	57
Articolul 125a Modalități.....	57
Articolul 125b Incidența acordului părților principale	58
Articolul 125c Registrul și dosarul specifice	58
Articolul 125d Soluționarea amiabilă și procedura jurisdicțională.....	59
Capitolul 12 – ACȚIUNILE ȘI INCIDENTELE SOLUȚIONATE PRIN ORDONANȚĂ	59
Articolul 126Acțiunile vădit nefondate sau vădit inadmisibile	59
Articolul 127Trimiterea unei cauze Curții de Justiție.....	59
Articolul 128Desesizarea.....	59
Articolul 129Cauzele de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică	59
Articolul 130Excepțiile și incidentele de procedură.....	60
Articolul 131Nepronunțarea asupra fondului din oficiu.....	60
Articolul 132Acțiunea în mod vădit fondată	61
Capitolul 13 – CHELTUIELILE DE JUDECATĂ ȘI CHELTUIELILE DE PROCEDURĂ	61
Articolul 133Decizia cu privire la cheltuielile de judecată	61

Articolul 134	Reguli generale de alocare a cheltuielilor de judecată	61
Articolul 135	Echitatea și cheltuielile nejustificate sau șicanatoare.....	61
Articolul 136	Cheltuielile de judecată în caz de desistare	62
Articolul 137	Cheltuielile de judecată în caz de nepronunțare asupra fondului.....	62
Articolul 138	Cheltuielile de judecată efectuate de intervenienți.....	62
Articolul 139	Cheltuielile de procedură	62
Articolul 140	Cheltuielile de judecată recuperabile	63
Articolul 141	Modalitățile de plată.....	63
Capitolul 14	– INTERVENȚIA	63
Articolul 142	Obiectul și efectele intervenției.....	63
Articolul 143	Cererea de intervenție.....	64
Articolul 144	Decizia cu privire la cererea de intervenție	64
Articolul 145	Depunerea memoriilor.....	65
Capitolul 15	– ASISTENȚA JUDICIARĂ.....	66
Articolul 146	Generalități	66
Articolul 147	Cererea de asistență judiciară	66
Articolul 148	Decizia cu privire la cererea de asistență judiciară	67
Articolul 149	Plata unui avans și suportarea cheltuielilor de judecată	67
Articolul 150	Retragerea asistenței judiciare.....	68
Capitolul 16	– PROCEDURILE DE URGENȚĂ.....	68
Secțiunea 1.	Procedura accelerată	68
Articolul 151	Decizia referitoare la procedura accelerată	68
Articolul 152	Cererea de procedură accelerată.....	69
Articolul 153	Examinarea cu prioritate	69
Articolul 154	Faza scrisă a procedurii	69
Articolul 155	Faza orală a procedurii	70
Secțiunea 2.	Suspendarea și celelalte măsuri provizorii	70
Articolul 156	Cererea de suspendare sau de alte măsuri provizorii	70
Articolul 157	Procedura.....	71
Articolul 158	Decizia asupra cererii	71
Articolul 159	Schimbarea împrejurărilor.....	71
Articolul 160	Cererea nouă.....	72
Articolul 161	Cererea depusă în temeiul articolului 280 TFUE, al articolului 299 TFUE și al articolului 164 TCEEA	72
Capitolul 17	– CERERILE REFERITOARE LA HOTĂRĂRI ȘI LA ORDONANȚE.....	72
Articolul 162	Atribuirea cererii	72
Articolul 163	Suspendarea procedurii	72
Articolul 164	Îndreptarea hotărârilor și a ordonanțelor	73
Articolul 165	Omisiunea de pronunțare	73
Articolul 166	Opoziția la o hotărâre pronunțată într-o cauză judecată în lipsă	73
Articolul 167	Terța opoziție.....	74
Articolul 168	Interpretarea hotărârilor și a ordonanțelor.....	74
Articolul 169	Revizuirea.....	75
Articolul 170	Contestația privind cheltuielile de judecată recuperabile.....	76
TITLUL IV	– CONTENCIOSUL REFERITOR LA DREPTURILE DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ	77
Articolul 171	Domeniul de aplicare	77
Capitolul 1	– PĂRȚILE DIN PROCEDURĂ.....	77
Articolul 172	Pârâtul.....	77

Articolul 173	Statutul în fața Tribunalului al celorlalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs	77
Articolul 174	Substituirea unei părți.....	78
Articolul 175	Cererea de substituie	78
Articolul 176	Decizia cu privire la cererea de substituie	78
Capitolul 2	– CEREREA INTRODUCTIVĂ ȘI MEMORIILE ÎN RĂSPUNS.....	79
Articolul 177	Cererea introductivă	79
Articolul 178	Notificarea cererii introductive	80
Articolul 179	Părțile autorizate să depună memoriu în răspuns	80
Articolul 180	Memoriul în răspuns.....	81
Articolul 181	Închiderea fazei scrise a procedurii	81
Capitolul 3	– ACȚIUNEA INCIDENTĂ	81
Articolul 182	Acțiunea incidentă.....	81
Articolul 183	Cuprinsul acțiunii incidente	81
Articolul 184	Concluziile, motivele și argumentele acțiunii incidente	82
Articolul 185	Răspunsul la acțiunea incidentă	82
Articolul 186	Închiderea fazei scrise a procedurii	82
Articolul 187	Raportul dintre acțiunea principală și acțiunea incidentă.....	82
Capitolul 4	– ALTE ASPECTE ALE PROCEDURII	82
Articolul 188	Obiectul litigiului dedus judecării Tribunalului	82
Articolul 189	Întinderea memoriilor.....	83
Articolul 190	Decizia cu privire la cheltuielile de judecată	83
Articolul 191	Alte dispoziții aplicabile.....	83
TITLUL V	– RECURSURILE ÎMPOTRIVA DECIZIILOR TRIBUNALULUI	
	FUNCȚIEI PUBLICE	84
Articolul 192	Domeniul de aplicare	84
Capitolul 1	– CEREREA DE RECURS	84
Articolul 193	Depunerea cererii de recurs.....	84
Articolul 194	Cuprinsul cererii de recurs	84
Articolul 195	Concluziile, motivele și argumentele recursului	85
Articolul 196	Concluziile în caz de admitere a recursului	85
Capitolul 2	– MEMORIUL ÎN RĂSPUNS, REPLICA ȘI DUPLICA	85
Articolul 197	Notificarea recursului	85
Articolul 198	Părțile autorizate să depună memoriu în răspuns	86
Articolul 199	Cuprinsul memoriului în răspuns	86
Articolul 200	Concluziile memoriului în răspuns	86
Articolul 201	Replica și duplica	86
Capitolul 3	– RECURSUL INCIDENT	87
Articolul 202	Recursul incident.....	87
Articolul 203	Cuprinsul recursului incident	87
Articolul 204	Concluziile, motivele și argumentele recursului incident	87
Capitolul 4	– MEMORIILE SUBSECVENTE RECURSULUI INCIDENT.....	88
Articolul 205	Răspunsul la recursul incident.....	88
Articolul 206	Replica și duplica subsecvente unui recurs incident	88
Capitolul 5	– FAZA ORALĂ A PROCEDURII	88
Articolul 207	Faza orală a procedurii	88
Capitolul 6	– RECURSURILE SOLUȚIONATE PRIN ORDONANȚĂ.....	89
Articolul 208	Recursul în mod vădit inadmisibil sau în mod vădit nefondat.....	89
Articolul 209	Recursul în mod vădit fondat	89

Capitolul 7 – CONSECINȚELE RADIERII RECURSULUI PRINCIPAL ASUPRA RECURSULUI INCIDENT	89
Articolul 210 Consecințele unei desistări de recursul principal sau ale unei inadmisibilități vădite a recursului principal asupra recursului incident	89
Capitolul 8 – CHELTUIELILE DE JUDECATĂ ȘI CHELTUIELILE DE PROCEDURĂ ÎN RECURS	90
Articolul 211 Decizia cu privire la cheltuielile de judecată în recurs	90
Capitolul 9 – ALTE DISPOZIȚII APLICABILE ÎN RECURS	90
Articolul 212 Întinderea memoriilor	90
Articolul 213 Alte dispoziții aplicabile în recurs	90
Capitolul 10 – RECURSUL ÎMPOTRIVA DECIZIILOR DE RESPINGERE A UNEI CERERI DE INTERVENȚIE ȘI ÎMPOTRIVA DECIZIILOR LUATE ÎN CADRUL PROCEDURII DE MĂSURI PROVIZORII	91
Articolul 214 Recursul împotriva deciziilor de respingere a unei cereri de intervenție și împotriva deciziilor luate în cadrul procedurii de măsuri provizorii	91
TITLUL VI – PROCEDURILE ULTERIOARE TRIMITERII SPRE REJUDECARE	92
Capitolul 1 – DECIZIILE TRIBUNALULUI DATE DUPĂ ANULAREA CU TRIMITERE SPRE REJUDECARE	92
Articolul 215 Anularea cu trimitere spre rejudicare decisă de Curtea de Justiție	92
Articolul 216 Atribuirea cauzei	92
Articolul 217 Desfășurarea procedurii	92
Articolul 218 Normele aplicabile procedurii	93
Articolul 219 Cheltuielile de judecată	93
Capitolul 2 – DECIZIILE TRIBUNALULUI DATE DUPĂ REEXAMINAREA CU TRIMITERE SPRE REJUDECARE	93
Articolul 220 Reexaminarea cu trimitere spre rejudicare decisă de Curtea de Justiție	93
Articolul 221 Atribuirea cauzei	93
Articolul 222 Desfășurarea procedurii	93
Articolul 223 Cheltuielile de judecată	94
DISPOZIȚII FINALE	94
Articolul 224 Dispoziții de punere în aplicare	94
Articolul 225 Executarea silită	94
Articolul 226 Abrogare	94
Articolul 227 Publicarea și intrarea în vigoare a prezentului regulament	94

REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ AL TRIBUNALULUI

DISPOZIȚII PRELIMINARE

Articolul 1 (1) (3)

Definiții

(1) În prezentul regulament:

- (a) dispozițiile Tratatului privind Uniunea Europeană se desemnează prin numărul articolului vizat din tratatul menționat, urmat de abrevierea „TUE”;
- (b) dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene se desemnează prin numărul articolului vizat din tratatul menționat, urmat de abrevierea „TFUE”;
- (c) dispozițiile Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice se desemnează prin numărul articolului vizat din tratatul menționat, urmat de abrevierea „TCEEA”;
- (d) Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene este denumit „Statutul”;
- (e) Acordul privind Spațiul Economic European¹ este denumit „Acordul privind SEE”;
- (f) Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene² este denumit „Regulamentul nr. 1 al Consiliului”.

(2) În sensul prezentului regulament:

- (a) termenul „Tribunal” desemnează, pentru cauzele atribuite sau trimise unei camere, camera respectivă, iar pentru cauzele transmise sau atribuite judecătorului unic, pe acesta din urmă;
- (b) termenul „președinte”, utilizat fără altă indicație, îl desemnează:
 - pentru cauzele care nu au fost încă atribuite unui complet de judecată, pe președintele Tribunalului;

¹ JO L 1, 3.1.1994, p. 3.

² JO 17, 6.10.1958, p. 385.

- pentru cauzele atribuite camerelor, pe președintele camerei căreia i-a fost atribuită cauza;
 - pentru cauzele transmise sau atribuite judecătorului unic, pe acesta din urmă;
- (c) termenii „parte” și „părți”, utilizați fără altă indicație, desemnează orice parte din procedură, inclusiv intervenienții;
- (d) expresiile „parte principală” și „părți principale” desemnează, după caz, reclamantul sau pârâtul ori pe amândoi;
- (e) expresia „reprezentanții părților” îi desemnează pe avocații și pe agenții, aceștia din urmă asistați, dacă este cazul, de un consilier sau de un avocat, care reprezintă părțile în fața Tribunalului în conformitate cu articolul 19 din Statut;
- (f) termenii „instituție” și „instituții” desemnează instituțiile Uniunii prevăzute la articolul 13 alineatul (1) TUE, precum și organele, oficiile sau agențiile înființate prin tratate sau printr-un act adoptat pentru punerea în aplicare a acestora și care pot fi părți în fața Tribunalului;
- (g) termenul „Oficiu” desemnează, după caz, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală sau Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante;
- (h) expresia „Autoritatea de Supraveghere AELS” desemnează Autoritatea de Supraveghere a Asociației Europene a Liberului Schimb, prevăzută de Acordul privind Spațiul Economic European;
- (i) expresia „acțiuni directe” desemnează acțiunile introduse în temeiul articolelor 263 TFUE, 265 TFUE, 268 TFUE, 270 TFUE și 272 TFUE.
- (j) expresia „Statutul funcționarilor” desemnează Regulamentul de stabilire a Statutului funcționarilor Uniunii Europene, precum și a Regimului aplicabil altor agenți ai Uniunii.

Articolul 2

Domeniul de aplicare al prezentului regulament

Dispozițiile prezentului regulament pun în aplicare și completează, în măsura în care este necesar, prevederile relevante din TUE, din TFUE și din TCEEA, precum și Statutul.

TITLUL I

ORGANIZAREA TRIBUNALULUI

Capitolul 1

MEMBRII TRIBUNALULUI

Articolul 3 (4)

Funcțiile de judecător și de avocat general

- (1) Orice membru al Tribunalului exercită, în principiu, funcția de judecător.
- (2) Membrii Tribunalului sunt denumiți în continuare „judecători”.
- (3) Oricare dintre judecători, cu excepția președintelui și a președinților de cameră ai Tribunalului, poate exercita, într-o cauză determinată, funcția de avocat general în condițiile definite la articolele 30 și 31.
- (4) Referirile la avocatul general din prezentul regulament se aplică numai în cazul în care un judecător a fost desemnat ca avocat general.

Articolul 4

Data de începere a duratei mandatului judecătorilor

Mandatul unui judecător începe de la data stabilită în acest sens în actul de numire. În cazul în care data de începere a duratei mandatului nu este stabilită în actul respectiv, această durată începe să curgă de la data publicării aceluia act în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Depunerea jurământului

Înainte de a intra în funcție, judecătorii depun în fața Curții de Justiție următorul jurământ, prevăzut la articolul 2 din Statut:

„Jur să îmi exercit funcția cu deplină imparțialitate și potrivit conștiinței; jur să nu divulg nimic din secretul deliberărilor.”

Articolul 6

Angajamentul solemn

Imediat după depunerea jurământului, judecătorii semnează o declarație prin care își iau angajamentul solemn prevăzut la articolul 4 al treilea paragraf din Statut.

Articolul 7

Înlăturarea din funcție a unui judecător

- (1) Atunci când Curtea de Justiție este chemată, în temeiul articolului 6 din Statut, să decidă, după consultarea Tribunalului, dacă un judecător nu mai corespunde condițiilor cerute sau dacă acesta nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale, președintele Tribunalului îl invită pe cel în cauză să își prezinte observațiile, fără ca grefierul să fie prezent.
- (2) Avizul Tribunalului se motivează.
- (3) Avizul prin care se constată că un judecător nu mai corespunde condițiilor cerute sau nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale trebuie să întrunească cel puțin voturile majorității judecătorilor care compun Tribunalul potrivit articolului 48 din Statut. În acest caz, distribuția voturilor se transmite Curții de Justiție.
- (4) Votul este secret, fără ca grefierul să fie prezent, judecătorul în cauză neparticipând la deliberare.

Articolul 8

Rangul de vechime

- (1) Vechimea judecătorilor se calculează de la intrarea lor în funcție.
- (2) La vechime egală în funcție, vârsta determină rangul.
- (3) Judecătorii al căror mandat este reînnoit își păstrează rangul anterior.

Capitolul 2

PREȘEDINȚIA TRIBUNALULUI

Articolul 9

Alegerea președintelui și a vicepreședintelui Tribunalului

- (1) Imediat după înlocuirea parțială prevăzută la articolul 254 al doilea paragraf TFUE, judecătorii îl aleg dintre ei pe președintele Tribunalului, pentru o perioadă de trei ani.
- (2) În cazul în care mandatul președintelui Tribunalului încetează înainte de expirarea duratei normale a funcției sale, se procedează la înlocuirea acestuia pentru perioada rămasă.
- (3) În cadrul alegerilor prevăzute de prezentul articol, votul este secret. Este ales judecătorul care obține voturile a mai mult de jumătate dintre judecătorii care compun Tribunalul potrivit articolului 48 din Statut. În cazul în care niciunul dintre judecători nu obține această majoritate, se organizează alte tururi de scrutin până când aceasta este obținută.
- (4) În continuare, judecătorii îl aleg dintre ei pe vicepreședintele Tribunalului, pentru o perioadă de trei ani, potrivit modalităților prevăzute la alineatul (3). Alineatul (2) se aplică

în mod corespunzător în cazul în care mandatul acestuia încetează înainte de expirarea duratei normale a funcției sale.

- (5) Numele președintelui și cel al vicepreședintelui Tribunalului aleși în conformitate cu prezentul articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 10

Atribuțiile președintelui Tribunalului

- (1) Președintele Tribunalului reprezintă Tribunalul.
- (2) Președintele Tribunalului conduce lucrările și serviciile Tribunalului.
- (3) Președintele Tribunalului prezidează conferința plenară, prevăzută la articolul 42.
- (4) Președintele Tribunalului prezidează Marea Cameră. În acest caz, articolul 19 se aplică în mod corespunzător.
- (5) Dacă este repartizat unei camere, președintele Tribunalului prezidează camera respectivă. În acest caz, articolul 19 se aplică în mod corespunzător.
- (6) În cauzele care nu au fost încă atribuite unui complet de judecată, președintele Tribunalului poate adopta măsurile de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89.

Articolul 11

Atribuțiile vicepreședintelui Tribunalului

- (1) Vicepreședintele Tribunalului îl asistă pe președintele Tribunalului în exercitarea funcțiilor sale și îl înlocuiește în caz de împiedicare.
- (2) La cererea președintelui, vicepreședintele îl înlocuiește în exercitarea funcțiilor prevăzute la articolul 10 alineatele (1) și (2).
- (3) Tribunalul precizează prin decizie condițiile în care vicepreședintele Tribunalului îl înlocuiește pe președintele Tribunalului în exercitarea funcțiilor sale jurisdicționale. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (4) Sub rezerva articolului 10 alineatul (5), dacă este repartizat unei camere, vicepreședintele Tribunalului prezidează camera respectivă. În acest caz, articolul 19 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 12

Împiedicarea președintelui și a vicepreședintelui Tribunalului

În caz de împiedicare simultană a președintelui și a vicepreședintelui Tribunalului, președinția este asigurată de către unul dintre președinții de cameră sau, în lipsă, de către unul dintre ceilalți judecători, potrivit ordinii stabilite la articolul 8.

Capitolul 3 CAMERELE ȘI COMPLETELE DE JUDECATĂ

Secțiunea 1. Constituirea camerelor și compunerea completelor de judecată

Articolul 13 **Constituirea camerelor**

- (1) Tribunalul constituie în cadrul lui camere care judecă în complet de trei și de cinci judecători.
- (2) Tribunalul decide, la propunerea președintelui Tribunalului, cu privire la repartizarea judecătorilor pe camere.
- (3) Deciziile luate în conformitate cu prezentul articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14 **Completul de judecată competent**

- (1) Cauzele cu care este sesizat Tribunalul sunt judecate de camere în complet de trei sau de cinci judecători în conformitate cu articolul 13.
- (2) Cauzele pot fi judecate de Marea Cameră în condițiile stabilite la articolul 28.
- (3) Cauzele pot fi judecate de judecătorul unic atunci când îi sunt transmise în condițiile stabilite la articolul 29.

Articolul 15 **Compunerea Marii Camere**

- (1) Marea Cameră este compusă din cincisprezece judecători.
- (2) Tribunalul decide cu privire la modul de desemnare a judecătorilor care compun Marea Cameră. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 16 **Abținerea și dezinvestirea unui judecător**

- (1) Atunci când un judecător consideră, în conformitate cu articolul 18 primul și al doilea paragraf din Statut, că nu poate participa la soluționarea unei cauze, îl informează pe președintele Tribunalului, care îl dispensează de participarea la soluționarea acelei cauze.

- (2) Atunci când președintele Tribunalului consideră, în conformitate cu articolul 18 primul și al doilea paragraf din Statut, că un judecător nu poate participa la soluționarea unei cauze, îl informează pe respectivul judecător și ascultă observațiile acestuia înainte de a hotărî.
- (3) În caz de dificultate legată de aplicarea prezentului articol, în conformitate cu articolul 18 al treilea paragraf din Statut, președintele Tribunalului înaintează chestiunile vizate la alineatele (1) și (2) conferinței plenare. În acest caz, votul este secret, fără ca grefierul să fie prezent, după ascultarea observațiilor judecătorului în cauză, care nu participă la deliberare.

Articolul 17

Împiedicarea unui membru al completului de judecată

- (1) Dacă, în Marea Cameră, ca urmare a împiedicării unui judecător intervenite anterior începerii deliberărilor sau susținerii pledoariilor într-o cauză, numărul de judecători prevăzut la articolul 15 nu este atins, camera menționată se completează cu un judecător desemnat de președintele Tribunalului în vederea restabilirii numărului prevăzut de judecători.
- (2) Dacă, într-o cameră care judecă în complet de trei sau de cinci judecători, ca urmare a împiedicării unui judecător intervenite anterior începerii deliberărilor sau susținerii pledoariilor într-o cauză, numărul de judecători prevăzut nu este atins, președintele camerei respective desemnează un alt judecător care face parte din aceeași cameră să îl înlocuiască pe judecătorul aflat într-un caz de împiedicare. Dacă nu este posibilă înlocuirea judecătorului aflat într-un caz de împiedicare cu un judecător care face parte din aceeași cameră, președintele camerei respective îl informează cu privire la aceasta pe președintele Tribunalului, care desemnează, potrivit criteriilor decise de Tribunal, un alt judecător pentru a restabili numărul prevăzut de judecători. Decizia care cuprinde aceste criterii se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (3) În caz de împiedicare a judecătorului căruia îi este transmisă sau atribuită cauza în calitate de judecător unic, președintele Tribunalului desemnează un alt judecător care să îl înlocuiască.

Secțiunea 2. Președinții de cameră

Articolul 18

Alegerea președinților de cameră

- (1) Judecătorii îi aleg dintre ei, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3), pe președinții camerelor care judecă în complet de trei și de cinci judecători.
- (2) Președinții camerelor care judecă în complet de cinci judecători sunt aleși pentru o perioadă de trei ani. Mandatul lor poate fi reînnoit o dată.
- (3) Președinții camerelor care judecă în complet de trei judecători sunt aleși pentru o perioadă determinată.

- (4) Alegerea președinților camerelor care judecă în complet de cinci judecători are loc imediat după alegerea președintelui și cea a vicepreședintelui Tribunalului, prevăzute la articolul 9.
- (5) În cazul în care mandatul unui președinte de cameră încetează înainte de expirarea duratei normale a funcției sale, se procedează la înlocuirea acestuia pentru perioada rămasă.
- (6) Numele președinților de cameră aleși în conformitate cu prezentul articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19

Competențele președintelui de cameră

- (1) Președintele de cameră exercită competențele care îi sunt atribuite prin prezentul regulament după ascultarea judecătorului raportor.
- (2) Președintele de cameră poate delega camerei atribuția de a decide cu privire la orice chestiune care intră în competența sa.

Articolul 20

Împiedicarea președintelui de cameră

Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (5) și articolului 11 alineatul (4), în caz de împiedicare a președintelui unei camere, funcția acestuia este asigurată de către un judecător din completul de judecată potrivit ordinii prevăzute la articolul 8.

Secțiunea 3. Deliberările

Articolul 21

Modalitățile de deliberare

- (1) Deliberările Tribunalului sunt și rămân secrete.
- (2) În cazul în care s-a organizat o ședință de audiere a pledoariilor, numai judecătorii care au participat la aceasta iau parte la deliberări.
- (3) Fiecare judecător care participă la deliberări își exprimă părerea și o motivează.
- (4) Concluziile adoptate în urma discuției finale de majoritatea judecătorilor determină decizia Tribunalului. Voturile se exprimă în ordinea inversă celei stabilite la articolul 8, cu excepția judecătorului raportor, care votează primul, și a președintelui, care votează ultimul.

Articolul 22

Numărul de judecători care participă la deliberări

Dacă, în urma unui caz de împiedicare, numărul judecătorilor este par, judecătorul cel mai nou în funcție în sensul articolului 8 se abține să participe la deliberări, cu excepția cazului în care acesta este președintele sau judecătorul raportor. În acest din urmă caz, se abține să participe la deliberări judecătorul care îl precedă imediat în rangul de vechime pe acesta.

Articolul 23

Cvorumul Marii Camere

- (1) Deliberările Marii Camere sunt valabile numai în cazul în care sunt prezenți unsprezece judecători.
- (2) Dacă, în urma unui caz de împiedicare, acest cvorum nu este întrunit, președintele Tribunalului desemnează un alt judecător pentru întrunirea cvorumului Marii Camere.
- (3) Dacă cvorumul nu mai este întrunit după ce ședința de audiere a pledoariilor a avut loc, se procedează la înlocuire în condițiile vizate la alineatul (2) și, la cererea unei părți principale, se organizează o nouă ședință. Ședința poate fi organizată de Tribunal și din oficiu. Organizarea unei noi ședințe este obligatorie atunci când s-a procedat la activități de cercetare judecătorească în conformitate cu articolul 91 literele (a) și (d) și cu articolul 96 alineatul (2). Atunci când nu se organizează o nouă ședință, articolul 21 alineatul (2) nu este aplicabil.

Articolul 24

Cvorumul camerelor care judecă în complet de trei judecători sau de cinci judecători

- (1) Deliberările camerelor care judecă în complet de trei judecători sau de cinci judecători sunt valabile numai în cazul în care sunt prezenți trei judecători.
- (2) Dacă, în urma unui caz de împiedicare, în una dintre camerele care judecă în complet de trei sau de cinci judecători, cvorumul nu este întrunit, președintele camerei respective desemnează un alt judecător care face parte din aceeași cameră să îl înlocuiască pe judecătorul aflat într-un caz de împiedicare. În cazul în care nu este posibilă înlocuirea judecătorului aflat într-un caz de împiedicare cu un judecător care face parte din aceeași cameră, președintele camerei respective îl informează cu privire la aceasta pe președintele Tribunalului, care desemnează, potrivit criteriilor decise de Tribunal, un alt judecător în vederea întrunirii cvorumului camerei. Decizia care cuprinde aceste criterii se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (3) Dacă cvorumul nu mai este întrunit după ce ședința de audiere a pledoariilor a avut loc, se procedează la înlocuire în condițiile vizate la alineatul (2) și, la cererea unei părți principale, se organizează o nouă ședință. Ședința poate fi organizată de Tribunal și din oficiu. Organizarea unei noi ședințe este obligatorie atunci când s-a procedat la activități de cercetare judecătorească în conformitate cu articolul 91 literele (a) și (d) și cu articolul 96 alineatul (2). Organizarea unei noi ședințe este obligatorie atunci când trebuie înlocuiți

doi sau mai mulți judecători care au participat la ședința inițială. Atunci când nu se organizează o nouă ședință, articolul 21 alineatul (2) nu este aplicabil.

Capitolul 4

ATRIBUIREA ȘI REATRIBUIREA CAUZELOR, DESEMNAREA JUDECĂTORILOR RAPORTORI, TRIMITEREA ÎN FAȚA COMPLETELOR DE JUDECATĂ ȘI TRANSMITEREA CĂTRE JUDECĂTORUL UNIC

Articolul 25

Criteriile de atribuire

- (1) Tribunalul stabilește criteriile pe baza cărora cauzele sunt repartizate camerelor. Tribunalul poate însărcina una sau mai multe camere cu judecarea cauzelor în materii specifice.
- (2) Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 26

Atribuirea inițială a unei cauze și desemnarea judecătorului raportor

- (1) Cât mai curând cu putință după depunerea actului de sesizare, președintele Tribunalului atribuie cauzele unei camere potrivit criteriilor stabilite de Tribunal în conformitate cu articolul 25.
- (2) Pentru fiecare cauză atribuită unei camere, președintele acesteia propune președintelui Tribunalului desemnarea unui judecător raportor. Președintele Tribunalului decide cu privire la această propunere.
- (3) În cazul în care, în una dintre camerele care judecă în complet de trei sau de cinci judecători, numărul judecătorilor repartizați camerei este mai mare de trei sau, respectiv, de cinci, președintele de cameră desemnează judecătorii care urmează să participe la judecarea cauzei.

Articolul 27

Desemnarea unui nou judecător raportor și reatribuirea unei cauze

- (1) În caz de împiedicare a judecătorului raportor, președintele completului competent îl informează cu privire la aceasta pe președintele Tribunalului, care desemnează un nou judecător raportor. Dacă acesta nu face parte din camera căreia i-a fost atribuită inițial cauza, aceasta este judecată de camera în compunerea căreia intră noul judecător raportor.
- (2) Pentru a ține seama de conexitatea de obiect a anumitor cauze, președintele Tribunalului poate, prin decizie motivată și după consultarea judecătorilor raportori interesați, să reatribuie cauzele pentru a permite ca cercetarea judecătorească să fie făcută de același judecător raportor în toate cauzele vizate. Dacă judecătorul raportor căruia îi sunt reatribuite cauzele nu face parte din camera căreia i-au fost atribuite inițial cauzele, acestea sunt judecate de camera în compunerea căreia intră noul judecător raportor.

- (3) În interesul bunei administrări a justiției și cu titlu excepțional, președintele Tribunalului poate, înainte de prezentarea raportului preliminar vizat la articolul 87, prin decizie motivată și după consultarea judecătorilor interesați, să desemneze un alt judecător raportor. Dacă acesta nu face parte din camera căreia i-a fost atribuită inițial cauza, aceasta este judecată de camera în compunerea căreia intră noul judecător raportor.
- (4) Înaintea efectuării desemnărilor prevăzute la alineatele (1)-(3), președintele Tribunalului obține observațiile președinților camerelor vizate.
- (5) În cazul în care, ca urmare a unei decizii a Tribunalului privind repartizarea judecătorilor pe camere, se schimbă compunerea camerelor, cauza se judecă de camera în compunerea căreia intră judecătorul raportor după decizia menționată dacă în cauză nu a început deliberarea sau dacă nu a fost deschisă faza orală a procedurii.

Articolul 28 (4)

Trimiterea în fața unei camere care judecă în complet format dintr-un număr diferit de judecători

- (1) O cauză poate fi trimisă Marii Camere sau unei camere care judecă în complet format dintr-un număr diferit de judecători atunci când dificultatea problemelor de drept sau importanța cauzei ori împrejurări speciale justifică această măsură.
- (2) Camera sesizată cu o cauză, vicepreședintele Tribunalului sau președintele Tribunalului poate, în orice stadiu al procedurii, din oficiu sau la cererea unei părți principale, să propună conferinței plene să dispună trimiterea prevăzută la alineatul (1).
- (3) Decizia de trimitere a unei cauze unei camere care judecă în complet format din mai mulți judecători este luată de conferința plenară.
- (4) Decizia de trimitere a unei cauze unei camere care judecă în complet format din mai puțini judecători este luată de conferința plenară după ascultarea părților principale.
- (5) Cauza trebuie judecată de o cameră care judecă în complet format din cel puțin cinci judecători atunci când un stat membru sau o instituție a Uniunii, parte în proces, solicită aceasta.

Articolul 29 (3)

Transmiterea către judecătorul unic

- (1) Cauzele menționate mai jos, atribuite unei camere care judecă în complet de trei judecători, pot fi judecate de judecătorul raportor, care hotărăște în calitate de judecător unic, dacă, ținând seama de lipsa dificultății problemelor de drept sau de fapt ridicate, de importanța limitată a cauzei și de absența altor împrejurări speciale, se consideră adecvat să fie judecate astfel, precum și dacă acestea au fost transmise în condițiile prevăzute de prezentul articol:
 - (a) cauzele vizate la articolul 171 de mai jos;

- (b) cauzele introduse în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, al articolului 265 al treilea paragraf TFUE, al articolului 268 TFUE și al articolului 270 TFUE și care ridică doar chestiuni deja clarificate de o jurisprudență consacrată sau care fac parte dintr-o serie de cauze având același obiect, una dintre acestea fiind deja soluționată cu autoritate de lucru judecat;
- (c) cauzele introduse în temeiul articolului 272 TFUE.
- (2) Nu se pot transmite judecătorului unic:
- (a) acțiunile în anulare împotriva unui act de aplicabilitate generală sau cauzele în care s-a invocat în mod explicit o excepție de nelegalitate împotriva unui act de aplicabilitate generală;
- (b) acțiunile introduse în temeiul articolului 270 TFUE în care s-a invocat în mod explicit o excepție de nelegalitate împotriva unui act de aplicabilitate generală, cu excepția cazului în care Curtea de Justiție sau Tribunalul s-a pronunțat deja asupra chestiunilor ridicate de această excepție;
- (c) cauzele care privesc punerea în aplicare:
- a regulilor de concurență și de control al concentrărilor economice,
 - a regulilor privind ajutoarele acordate de state,
 - a regulilor privind măsurile de protecție comercială,
 - a regulilor privind organizarea comună a piețelor agricole, cu excepția cauzelor care fac parte dintr-o serie de cauze având același obiect, una dintre acestea fiind deja soluționată cu autoritate de lucru judecat.
- (3) Decizia privind transmiterea unei cauze judecătorului unic se ia, după ascultarea părților principale, de către camera care judecă în complet de trei judecători în fața căreia cauza este pendinte. Atunci când un stat membru sau o instituție a Uniunii, parte în proces, se opune ca o cauză să fie judecată de judecătorul unic, aceasta trebuie menținută pe rolul camerei din care face parte judecătorul raportor.
- (4) Judecătorul unic trimite cauza în fața camerei în cazul în care constată că nu mai sunt întrunite condițiile transmiterii.

Capitolul 5 DESEMNAREA AVOCAȚILOR GENERALI

Articolul 30

Situațiile în care se desemnează un avocat general

Tribunalul poate fi asistat de un avocat general în măsura în care consideră că dificultatea problemelor de drept sau complexitatea în fapt a cauzei necesită această asistență.

Articolul 31

Modalitățile de desemnare a unui avocat general

- (1) Decizia de a proceda la desemnarea unui avocat general într-o anumită cauză este luată de conferința plenară la cererea camerei căreia i-a fost atribuită sau trimisă cauza.
- (2) Președintele Tribunalului desemnează judecătorul care urmează să exercite funcția de avocat general în cauza respectivă.
- (3) După această desemnare, observațiile avocatului general sunt ascultate înaintea luării deciziilor prevăzute la articolele 16, 28, 45, 68, 70, 83, 87, 90, 92, 98, 103, 105, 106, 113, 126-132, 144, 151, 165, 168, 169 și 207-209.

Capitolul 6 GREFA

Secțiunea 1. Grefierul

Articolul 32

Numirea grefierului

- (1) Tribunalul numește grefierul.
- (2) În cazul în care postul de grefier este vacant, se publică un anunț în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Persoanele interesate sunt invitate să își prezinte candidatura, într-un termen care nu poate fi mai mic de trei săptămâni, însoțită de toate informațiile cu privire la cetățenia lor, la titlurile lor universitare, la cunoștințele lor lingvistice, la activitățile lor profesionale actuale și anterioare, precum și cu privire la eventuala experiență judiciară și internațională de care dispun acestea.
- (3) Votul are loc potrivit procedurii prevăzute la articolul 9 alineatul (3).
- (4) Grefierul este numit pentru o perioadă de șase ani. Mandatul acestuia poate fi reînnoit. Tribunalul poate decide reînnoirea mandatului grefierului în funcție fără parcurgerea

procedurii prevăzute la alineatul (2). În acest caz, alineatul (3) se aplică în mod corespunzător.

- (5) Grefierul depune jurământul prevăzut la articolul 5 și semnează declarația prevăzută la articolul 6.
- (6) Grefierul nu poate fi înlăturat din funcție decât dacă nu mai corespunde condițiilor cerute sau dacă nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale. Tribunalul decide, fără ca grefierul să fie prezent, după ce i-a acordat acestuia posibilitatea de a-și prezenta observațiile.
- (7) Dacă funcția grefierului încetează înainte de expirarea mandatului său, Tribunalul numește un nou grefier pentru o perioadă de șase ani.
- (8) Numele grefierului ales în conformitate cu prezentul articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 33 **Grefierul adjunct**

Tribunalul poate numi, potrivit procedurii prevăzute pentru grefier, unul sau mai mulți grefieri adjuncți, însărcinați să îl asiste pe grefier și să îl înlocuiască în caz de împiedicare.

Articolul 34 **Împiedicarea grefierului și a grefierului adjunct**

În caz de împiedicare a grefierului și, dacă este cazul, a grefierului adjunct, președintele Tribunalului desemnează funcționarii sau agenții însărcinați cu îndeplinirea atribuțiilor de grefier.

Articolul 35 **Atribuțiile grefierului**

- (1) Sub autoritatea președintelui Tribunalului, grefierul este însărcinat cu primirea, cu transmiterea și cu păstrarea tuturor înscrisurilor, precum și cu efectuarea notificărilor pe care le presupune aplicarea prezentului regulament.
- (2) Grefierul îi asistă pe membrii Tribunalului în exercițiul tuturor atribuțiilor lor.
- (3) Grefierul păstrează sigiliile și răspunde de arhive. El se îngrijește de publicațiile Tribunalului, în special de Repertoriul jurisprudenței, și de difuzarea pe internet a documentelor referitoare la Tribunal.
- (4) Grefierul, sub autoritatea președintelui Tribunalului și cu concursul serviciilor Curții de Justiție a Uniunii Europene, asigură administrarea, gestiunea financiară și contabilitatea Tribunalului.

- (5) Sub rezerva prevederilor contrare ale prezentului regulament, grefierul asistă la ședințele Tribunalului.

Articolul 36 **Ținerea registrului**

- (1) Grefa ține, sub răspunderea grefierului, un registru în care toate actele de procedură sunt înregistrate cronologic și în ordinea depunerii lor.
- (2) Grefierul face mențiuni cu privire la înregistrarea în registru pe exemplarele originale ale actelor de procedură sau pe versiunile considerate a fi originalele acestor acte în sensul deciziei adoptate în temeiul articolului 74 și, la cererea părților, pe copiile pe care acestea le prezintă în acest scop.
- (3) Înregistrările în registru și mențiunile prevăzute la alineatul (2) constituie acte autentice.

Articolul 37 **Consultarea registrului**

Orice persoană poate consulta registrul la grefă și poate obține copii sau extrase din acesta după achitarea tarifului grefei, stabilit de Tribunal la propunerea grefierului.

Articolul 38 **Accesul la dosarul cauzei**

- (1) Sub rezerva prevederilor articolului 68 alineatul (4), ale articolelor 103-105, precum și ale articolului 144 alineatul (7), orice parte în proces poate avea acces la dosarul cauzei și poate obține, după achitarea tarifului grefei, prevăzut la articolul 37, copii ale actelor de procedură, precum și copii ale ordonanțelor și hotărârilor, certificate pentru conformitate cu originalul.
- (2) Niciun terț, persoană privată sau publică, nu poate avea acces la dosarul unei cauze decât cu autorizarea expresă a președintelui Tribunalului, dată după ascultarea părților. Această autorizare nu poate fi acordată, în tot sau în parte, decât pe baza unei cereri formulate în scris, care trebuie să fie însoțită de o justificare detaliată a interesului legitim de a avea acces la dosarul respectiv.

Secțiunea 2. Serviciile

Articolul 39 (3) **Funcționarii și ceilalți agenți**

- (1) Funcționarii și ceilalți agenți însărcinați să îi asiste direct pe președinte, pe judecători și pe grefier sunt numiți în condițiile prevăzute de Statutul funcționarilor. Ei răspund în fața grefierului, sub autoritatea președintelui Tribunalului.

- (2) Ei depun în fața președintelui Tribunalului, în prezența grefierului, unul dintre următoarele două jurăminte:

„Jur să îmi exercit cu deplină loialitate, discreție și potrivit conștiinței funcția încredințată de către Tribunal.”

sau

„Mă angajez solemn să îmi exercit cu deplină loialitate, discreție și potrivit conștiinței funcția încredințată de către Tribunal.”

Capitolul 7 FUNCȚIONAREA TRIBUNALULUI

Articolul 40 **Locul ședințelor Tribunalului**

Tribunalul poate, pentru desfășurarea uneia sau mai multor ședințe determinate, să aleagă un alt loc decât acela în care Tribunalul își are sediul.

Articolul 41 **Calendarul lucrărilor Tribunalului**

- (1) Anul judecătoresc începe la data de 1 septembrie a anului calendaristic și se încheie la data de 31 august a anului următor.
- (2) Vacanțele judecătorești sunt stabilite de Tribunal.
- (3) Pe durata vacanțelor judecătorești, în caz de urgență, președintele Tribunalului și președinții de cameră pot convoca judecătorii și, dacă este cazul, avocatul general.
- (4) Tribunalul respectă zilele de sărbătoare legală ale locului în care își are sediul.
- (5) Pentru motive temeinice, Tribunalul poate acorda concedii judecătorilor.
- (6) Datele vacanțelor judecătorești se publică anual în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 42 **Conferința plenară**

- (1) Deciziile care privesc chestiuni administrative și deciziile vizate la articolele 7, 9, 11, 13, 15, 16, 18, 25, 28, 31-33, 41, 74 și 224 sunt luate de Tribunal în cadrul conferinței plenare, la care participă, cu drept de vot, toți judecătorii, sub rezerva prevederilor contrare ale prezentului regulament. Grefierul asistă la conferința plenară, în afară de cazul în care Tribunalul decide altfel.

- (2) În cazul în care, fiind convocată conferința plenară, se constată că nu este întrunit cvorumul vizat la articolul 17 al patrulea paragraf din Statut, președintele Tribunalului amână ședința până când cvorumul este întrunit.

Articolul 43

Întocmirea unor procese-verbale

- (1) În cazul în care Tribunalul se întrunește în prezența grefierului, acesta din urmă întocmește, dacă este necesar, un proces-verbal, care se semnează, după caz, de președintele Tribunalului sau de președintele de cameră și de grefier.
- (2) În cazul în care se întrunește fără ca grefierul să fie prezent, Tribunalul îl însărcinează pe judecătorul cel mai nou în funcție în sensul articolului 8 să întocmească, dacă este necesar, un proces-verbal, care se semnează, după caz, de președintele Tribunalului sau de președintele de cameră și de judecătorul menționat.

TITLUL II REGIMUL LINGVISTIC

Articolul 44 **Limbile de procedură**

Limbile de procedură sunt bulgara, ceha, croata, daneza, engleza, estona, finlandeza, franceza, germana, greaca, irlandeza, italiana, letona, lituaniana, maghiara, malteza, neerlandeza, polona, portugheza, româna, slovacă, slovena, spaniolă și suedeză.

Articolul 45 **Stabilirea limbii de procedură**

- (1) În acțiunile directe în sensul articolului 1, limba de procedură este aleasă de reclamant, sub rezerva următoarelor prevederi:
 - (a) dacă pârâtul este un stat membru ori o persoană fizică sau juridică resortisant al unui stat membru, limba de procedură este limba oficială a statului respectiv; în cazul în care statul respectiv are mai multe limbi oficiale, reclamantul are posibilitatea de a alege una dintre acestea;
 - (b) la cererea comună a părților principale, poate fi autorizată folosirea, totală sau parțială, a unei alte limbi dintre cele menționate la articolul 44;
 - (c) la cererea uneia dintre părți și după ascultarea celorlalte părți, prin derogare de la prevederile literei (b), poate fi autorizată folosirea totală sau parțială ca limbă de procedură a unei alte limbi dintre cele menționate la articolul 44; această cerere nu poate fi formulată de una dintre instituții.
- (2) Decizia cu privire la cererile sus-menționate este adoptată de președinte; în cazul în care intenționează să o admită fără acordul tuturor părților, el trebuie să înainteze cererea Tribunalului.
- (3) Fără a aduce atingere prevederilor alineatului (1) literele (b) și (c):
 - (a) în cazul recursului declarat împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice, prevăzut la articolele 9 și 10 din anexa I la Statut, limba de procedură este cea a deciziei Tribunalului Funcției Publice care face obiectul recursului;
 - (b) în cazul cererilor de îndreptare, al cererilor prin care se urmărește remedierea unei omisiuni de pronunțare, al opoziției la o hotărâre pronunțată într-o cauză judecată în lipsă, al terței opoziții, precum și al cererilor de interpretare și de revizuire sau în cazul contestațiilor privind cheltuielile recuperabile, limba de procedură este cea a deciziei la care se raportează aceste cereri sau contestații.
- (4) Fără a aduce atingere prevederilor alineatului (1) literele (b) și (c), în acțiunile îndreptate împotriva deciziilor camerelor de recurs ale Oficiului, vizat la articolul 1, și care privesc aplicarea normelor referitoare la un regim de proprietate intelectuală:

- (a) limba de procedură este aleasă de reclamant dacă a fost singura parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului;
- (b) limba cererii introductive, aleasă de reclamant dintre limbile vizate la articolul 44, devine limba de procedură dacă nicio altă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului nu se opune la aceasta în termenul stabilit în acest scop de către grefier după depunerea cererii introductive;
- (c) în caz de opoziție la limba cererii introductive a unei părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului, alta decât reclamantul, limba deciziei atacate în fața Tribunalului devine limba de procedură; într-un asemenea caz, grefierul asigură efectuarea traducerii cererii introductive în limba de procedură.

Articolul 46

Folosirea limbii de procedură

- (1) Limba de procedură este folosită în special în memoriile și pledoariile părților, inclusiv înscrisurile și mijloacele materiale de probă anexate, precum și în procesele-verbale și deciziile Tribunalului.
- (2) Orice înscris și orice mijloc material de probă anexate sau depuse și întocmite într-o altă limbă decât cea de procedură trebuie însoțite de o traducere în limba de procedură.
- (3) Cu toate acestea, în cazul înscrisurilor și al mijloacelor materiale de probă voluminoase, pot fi depuse traduceri în extras. Președintele poate oricând să impună depunerea unei traduceri mai complete sau integrale, din oficiu sau la cererea uneia dintre părți.
- (4) Prin derogare de la cele menționate anterior, statele membre sunt autorizate să folosească propria lor limbă oficială atunci când intervin într-un litigiu pendinte în fața Tribunalului. Această prevedere se aplică atât înscrisurilor, cât și declarațiilor orale. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură în fiecare caz în parte.
- (5) Statele părți la Acordul privind SEE, altele decât statele membre, precum și Autoritatea de Supraveghere AELS pot fi autorizate să folosească una dintre limbile menționate la articolul 44, alta decât limba de procedură, atunci când intervin într-un litigiu pendinte în fața Tribunalului. Această prevedere se aplică atât înscrisurilor, cât și declarațiilor orale. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură în fiecare caz în parte.
- (6) În cazul în care martorii sau experții declară că nu se pot exprima în mod adecvat în una dintre limbile menționate la articolul 44, președintele îi autorizează să facă declarațiile într-o altă limbă. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură.
- (7) Președintele, atunci când conduce dezbaterile, judecătorii și, dacă este cazul, avocatul general, atunci când pun întrebări, și acesta din urmă în concluziile sale pot folosi una dintre limbile menționate la articolul 44, alta decât limba de procedură. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură.

Articolul 47

Responsabilitatea grefierului în materie lingvistică

Grefierul, la cererea unuia dintre judecători, a avocatului general sau a unei părți, asigură efectuarea traducerii celor arătate oral sau în scris în cursul procedurii aflate pe rolul Tribunalului în limbile la alegerea sa dintre cele menționate la articolul 44.

Articolul 48

Regimul lingvistic al publicațiilor Tribunalului

Publicațiile Tribunalului se fac în limbile prevăzute la articolul 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului.

Articolul 49

Textele autentice

Textele redactate în limba de procedură sau, dacă este cazul, în altă limbă autorizată în temeiul articolelor 45 și 46 sunt autentice.

TITLUL III ACȚIUNILE DIRECTE

Articolul 50 **Domeniul de aplicare**

Prevederile prezentului titlu se aplică acțiunilor directe în sensul articolului 1.

Capitolul 1 DISPOZIȚII GENERALE

Secțiunea 1. Reprezentarea părților

Articolul 51 **Obligația de reprezentare**

- (1) Părțile trebuie reprezentate de un agent sau un avocat în condițiile prevăzute la articolul 19 din Statut.
- (2) Avocatul care reprezintă sau asistă o parte are obligația să depună la grefă un document care să certifice că are dreptul să își exercite profesia în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind SEE.
- (3) Atunci când partea pe care o reprezintă este o persoană juridică de drept privat, avocații au obligația să depună la grefă un mandat eliberat de aceasta din urmă.
- (4) Dacă înscrisurile prevăzute la alineatele (2) și (3) nu sunt depuse, grefierul stabilește un termen rezonabil pentru ca partea vizată să le depună. În cazul în care, în termenul stabilit în acest scop, înscrisurile nu sunt depuse, Tribunalul decide dacă nerespectarea acestei formalități determină inadmisibilitatea cererii introductive sau a memoriului pentru neîndeplinirea condițiilor de formă.

Secțiunea 2. Drepturile și obligațiile reprezentanților părților

Articolul 52 **Privilegii, imunități și facilități**

- (1) Agenții, consilierii și avocații care compar în fața Tribunalului sau în fața unei autorități judiciare căreia Tribunalul i-a adresat o cerere de comisie rogatorie se bucură de imunitate pentru afirmațiile orale și înscrisurile depuse referitoare la cauză sau la părți.
- (2) De asemenea, agenții, consilierii și avocații se bucură de următoarele privilegii și facilități:

- (a) toate înscrisurile referitoare la procedură sunt exceptate de la percheziție și sechestru; În caz de contestație, funcționarii autorităților vamale sau ai poliției pot sigila înscrisurile în cauză, care sunt transmise apoi fără întârziere Tribunalului pentru a fi verificate în prezența grefierului și a persoanei interesate;
- (b) agenții, consilierii și avocații se bucură de libertate de deplasare în măsura necesară îndeplinirii sarcinilor lor.

Articolul 53

Calitatea de reprezentant al părții

- (1) Pentru a beneficia de privilegiile, imunitățile și facilitățile menționate la articolul 52, este necesar să se facă în prealabil dovada calității, după cum urmează:
 - (a) agenții, printr-un înscris oficial eliberat de mandantul lor, care îi notifică imediat grefierului o copie a acestuia;
 - (b) avocații, printr-un document care certifică faptul că au dreptul să își exercite profesia în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind SEE și, atunci când partea pe care o reprezintă este o persoană juridică de drept privat, printr-un mandat eliberat de aceasta din urmă;
 - (c) consilierii, printr-un mandat eliberat de partea pe care o asistă.
- (2) La nevoie, grefierul le eliberează o legitimație. Validitatea acestei legitimații este limitată la o perioadă determinată, care poate fi prelungită sau restrânsă în funcție de durata procedurii.

Articolul 54

Ridicarea imunității

- (1) Privilegiile, imunitățile și facilitățile menționate la articolul 52 sunt acordate exclusiv în interesul bunei desfășurări a procedurii.
- (2) Tribunalul poate ridica imunitatea în cazul în care consideră că această măsură nu împiedică buna desfășurare a procedurii.

Articolul 55

Excluderea din procedură

- (1) În cazul în care Tribunalul apreciază conduita unui agent, a unui consilier sau a unui avocat în fața Tribunalului, a președintelui, a unui judecător ori a grefierului ca fiind incompatibilă cu demnitatea Tribunalului sau cu exigențele unei bune administrări a justiției sau că agentul, consilierul ori avocatul în cauză uzează de drepturile pe care le are în virtutea funcției sale în alte scopuri decât acelea pentru care îi sunt recunoscute aceste drepturi, Tribunalul îl informează pe cel în cauză în legătură cu acest fapt. Tribunalul poate informa despre aceasta autoritățile competente în fața cărora persoana în cauză este

ținută să răspundă. O copie a scrisorii adresate autorităților respective este transmisă persoanei în cauză.

- (2) Pentru aceleași motive, Tribunalul poate oricând, prin ordonanță motivată, după ascultarea persoanei în cauză, să decidă să excludă din procedură un agent, un consilier sau un avocat. Această ordonanță este imediat executorie.
- (3) În cazul în care un agent, un consilier sau un avocat este exclus din procedură, aceasta se suspendă până la expirarea termenului stabilit de către președinte în scopul de a permite părții interesate să desemneze un alt agent, consilier sau avocat.
- (4) Deciziile luate în aplicarea prezentului articol pot fi revocate.

Articolul 56

Profesorii

Prevederile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător profesorilor vizați la articolul 19 al șaptelea paragraf din Statut.

Secțiunea 3. Notificările

Articolul 57

Modalitățile de notificare

- (1) Fără a aduce atingere articolului 77 alineatul (2) și articolului 80 alineatul (1), notificările prevăzute de Statut și de prezentul regulament se efectuează prin grija grefierului în modalitatea vizată la alineatul (4) sau prin fax.
- (2) În cazul în care, din motive tehnice sau din cauza naturii sau a volumului actului, notificarea nu poate avea loc potrivit modalităților prevăzute la alineatul (1), ea se efectuează la adresa reprezentantului părții interesate, prin expedierea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a unei copii a actului care trebuie notificat sau prin înmânarea acestei copii contra unei dovezi de primire. Destinatarul este informat cu privire la aceasta prin modalitatea vizată la alineatul (4) sau prin fax. În acest caz, se consideră că o scrisoare recomandată a fost înmănată destinatarului în a zecea zi de la data depunerii acestei trimiteri la oficiul poștal al locului în care Tribunalul își are sediul, cu excepția cazului în care se dovedește prin confirmare de primire că scrisoarea a fost primită la o altă dată sau a cazului în care destinatarul îl informează pe grefier, în termen de trei săptămâni de la data informării, prin modalitatea prevăzută la alineatul (4) sau prin fax, că notificarea nu i-a parvenit.
- (3) Copiile originalului care trebuie notificat în aplicarea alineatului (2) se întocmesc și se certifică pentru conformitate cu originalul de către grefier, cu excepția cazului în care acestea au fost depuse de către părți în condițiile prevăzute la articolul 73 alineatul (2).

- (4) Tribunalul poate stabili, prin decizie, condițiile în care un act de procedură poate fi notificat pe cale electronică. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Secțiunea 4. Termenele

Articolul 58

Calculul termenelor

- (1) Termenele procedurale prevăzute de tratate, de Statut și de prezentul regulament se calculează după cum urmează:
- (a) în cazul unui termen pe zile, pe săptămâni, pe luni sau pe ani care începe să curgă de la momentul producerii unui eveniment sau al efectuării unui act, ziua producerii evenimentului sau a efectuării actului nu intră în calculul acelui termen;
 - (b) un termen pe săptămâni, pe luni sau pe ani expiră la sfârșitul zilei care, în ultima săptămână, în ultima lună sau în ultimul an, are aceeași denumire sau aceeași cifră cu ziua producerii evenimentului sau a efectuării actului de la care începe să curgă termenul. În cazul unui termen pe luni sau pe ani, dacă ziua corespunzătoare expirării termenului nu există în ultima lună, termenul expiră la sfârșitul ultimei zile a acestei luni;
 - (c) în cazul unui termen pe luni și pe zile, se socotesc în primul rând lunile întregi și apoi zilele;
 - (d) termenele includ sâmbetele, duminicile și zilele de sărbătoare legală;
 - (e) termenele nu se suspendă pe parcursul vacanțelor judecătorești.
- (2) În cazul în care termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică sau într-o zi de sărbătoare legală, acesta se prelungește până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează.
- (3) Lista zilelor de sărbătoare legală stabilită de Curtea de Justiție și publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se aplică și Tribunalului.

Articolul 59

Acțiunea împotriva unui act al unei instituții publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

Atunci când un termen pentru introducerea unei acțiuni împotriva actului unei instituții începe să curgă de la publicarea acelui act în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, acest termen se calculează, în sensul articolului 58 alineatul (1) litera (a), de la sfârșitul celei de a paisprezecea zile de la data respectivei publicări.

Articolul 60

Termenul pentru considerente de distanță

Termenele procedurale se prelungesc pentru considerente de distanță, în mod invariabil, cu 10 zile.

Articolul 61

Stabilirea și prelungirea termenelor

- (1) Termenele fixate în temeiul prezentului regulament pot fi prelungite de autoritatea care le-a stabilit.
- (2) Președintele poate delega grefierului dreptul de semnătură pentru a stabili anumite termene asupra cărora are competența de a hotărî în temeiul prezentului regulament sau pentru a acorda prelungirea acestora.

Articolul 62

Actele de procedură depuse peste termen

Un act de procedură depus la grefă după expirarea termenului stabilit de președinte sau de grefier în temeiul prezentului regulament nu poate fi acceptat decât în temeiul unei decizii în acest sens a președintelui.

Secțiunea 5. Desfășurarea procedurii și examinarea cauzelor

Articolul 63

Desfășurarea procedurii

Fără a aduce atingere dispozițiilor speciale prevăzute de Statut sau de prezentul regulament, procedura în fața Tribunalului cuprinde o fază scrisă și o fază orală.

Articolul 64

Caracterul contradictoriu al procedurii

Sub rezerva prevederilor articolului 68 alineatul (4), ale articolului 104, ale articolului 105 alineatul (8), precum și ale articolului 144 alineatul (7), Tribunalul ia în considerare doar actele de procedură și înscrisurile și mijloacele materiale de probă de care reprezentanții părților au putut lua cunoștință și asupra cărora și-au putut exprima punctul de vedere.

Articolul 65

Notificarea actelor de procedură și a deciziilor luate în cursul judecării

- (1) Sub rezerva prevederilor articolului 68 alineatul (4), ale articolelor 103-105, precum și ale articolului 144 alineatul (7), actele de procedură și înscrisurile și mijloacele materiale de probă depuse la dosarul cauzei se notifică părților.
- (2) Deciziile luate în cursul judecării și depuse la dosarul cauzei se aduc la cunoștința părților prin grija grefierului.

Articolul 66

Anonimatul și omiterea anumitor date față de public

Din oficiu sau la cererea motivată a unei părți, formulată prin înscris separat, Tribunalul poate omite numele unei părți din litigiu sau pe cel al altor persoane, menționate în cadrul procedurii, ori anumite date din documentele aferente cauzei la care publicul are acces dacă există motive legitime care justifică păstrarea confidențialității în privința identității unei persoane sau în privința conținutului datelor respective.

Articolul 67

Ordinea examinării cauzelor

- (1) Tribunalul judecă cauzele cu care este sesizat în ordinea în care sunt pregătite în vederea soluționării.
- (2) Ținând seama de împrejurări speciale, președintele poate decide ca o cauză să fie judecată cu prioritate.

Articolul 68

Conexarea

- (1) Mai multe cauze care au același obiect pot fi oricând reunite, din motive de conexitate, din oficiu sau la cererea unei părți principale, pentru, alternativ sau cumulativ, buna desfășurare a fazei scrise sau a fazei orale a procedurii ori pronunțarea deciziei prin care se finalizează judecata.
- (2) Conexarea este decisă de președinte. Înainte de această decizie, președintele stabilește un termen părților principale pentru a-și prezenta observațiile cu privire la o eventuală conexare, atunci când ele nu s-au pronunțat încă în această privință.
- (3) Cauzele conexate pot fi disjuncte în condițiile prevăzute la alineatul (2).
- (4) Toate părțile din cauzele conexate pot consulta la grefă dosarele cauzelor vizate de conexare. Cu toate acestea, președintele poate, prin ordonanță, la cererea unei părți, să excludă de la consultare anumite date din dosarul cauzei care prezintă caracter confidențial.

- (5) Fără a aduce atingere alineatului (4), actele de procedură depuse la dosarele cauzelor vizate de conexare se notifică părților din cauzele conexate în măsura în care reprezentanții acestor părți solicită aceasta și au consimțit la modalitatea de notificare vizată la articolul 57 alineatul (4).

Articolul 69

Cazurile de suspendare

Fără a aduce atingere articolului 163, o procedură pendinte poate fi suspendată:

- (a) în cazurile prevăzute la articolul 54 al treilea paragraf din Statut;
- (b) în cazul în care pe rolul Curții de Justiție se află un recurs declarat împotriva unei decizii a Tribunalului prin care se soluționează parțial fondul unui litigiu, prin care se pune capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate ori prin care se respinge o intervenție;
- (c) la cererea unei părți principale, cu acordul celeilalte părți principale;
- (d) în alte cazuri speciale, atunci când buna administrare a justiției impune aceasta.

Articolul 70

Decizia de suspendare și decizia de reluare

- (1) Decizia de suspendare a procedurii este luată de președinte. Înainte de această decizie, președintele stabilește un termen părților principale pentru a-și prezenta observațiile cu privire la o eventuală suspendare a procedurii, atunci când ele nu s-au pronunțat încă în această privință.
- (2) Decizia de reluare a procedurii înainte de expirarea duratei suspendării sau cea vizată la articolul 71 alineatul (3) este luată potrivit modalităților prevăzute la alineatul (1).

Articolul 71

Durata și efectele suspendării

- (1) Suspendarea procedurii produce efecte la data indicată în decizia de suspendare ori, în lipsa unei asemenea indicații, la data adoptării acestei din urmă decizii.
- (2) Pe durata suspendării, toate termenele de procedură sunt întrerupte, cu excepția termenului de intervenție prevăzut la articolul 143 alineatul (1).
- (3) Atunci când decizia de suspendare nu stabilește durata acesteia, suspendarea încetează la data indicată în decizia de reluare a procedurii sau, în lipsa unei asemenea indicații, la data acestei din urmă decizii.

De la data reluării procedurii după o suspendare, termenele procedurale întrerupte se înlocuiesc cu termene noi care încep să curgă de la data acestei reluări.

Capitolul 2 ACTELE DE PROCEDURĂ

Articolul 72

Norme comune referitoare la depunerea actelor de procedură

- (1) Un act de procedură se depune la grefă fie în format hârtie, dacă este cazul, după transmiterea unei copii a originalului său prin fax în conformitate cu articolul 73 alineatul (3), fie prin modalitatea vizată în decizia Tribunalului adoptată în temeiul articolului 74.
- (2) Toate actele de procedură se datează. În privința termenelor procedurale, sunt luate în considerare numai data și ora Marelui Ducat al Luxemburgului la care are loc depunerea la grefă.
- (3) Fiecărui act de procedură i se anexează înscrisurile și mijloacele materiale de probă invocate în susținerea acestuia și un opis al acestor înscrisuri și mijloace materiale de probă.
- (4) În cazul în care la actul de procedură se anexează un înscris sau un mijloc material de probă doar în extras din cauza volumului său, la grefă se depune înscrisul sau mijlocul material de probă complet sau o copie completă a acestuia.
- (5) Instituțiile depun, în termenele stabilite de președinte, traduceri oricărui act de procedură în celelalte limbi prevăzute la articolul 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului.

Articolul 73

Depunerea la grefă a unui act de procedură în format hârtie

- (1) Originalul în format hârtie al unui act de procedură trebuie să poarte semnătura manuscrisă a agentului sau a avocatului părții.
- (2) Acest act, însoțit de toate anexele menționate în cuprinsul său, se depune împreună cu trei copii pentru Tribunal și cu atâtea copii câte părți sunt în cauză. Aceste copii sunt certificate pentru conformitate cu originalul de către partea care le depune.
- (3) Prin derogare de la articolul 72 alineatul (2) a doua teză, data și ora la care o copie integrală a originalului semnat al unui act de procedură, inclusiv opisul înscrisurilor și mijloacelor materiale de probă prevăzut la articolul 72 alineatul (3), parvine grefei prin fax se consideră că respectă termenele procedurale cu condiția ca originalul semnat al actului, însoțit de anexele și de copiile prevăzute la alineatul (2), să fie depus la grefă în cel mult 10 zile. Articolul 60 nu este aplicabil în privința acestui termen de 10 zile.

Articolul 74
Depunerea pe cale electronică

Tribunalul poate stabili, prin decizie, condițiile în care un act de procedură transmis grefei pe cale electronică este considerat a fi originalul acelui act. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 75
Întinderea memoriilor

- (1) Tribunalul stabilește, în conformitate cu articolul 224, întinderea maximă a memoriilor depuse în cadrul prezentului titlu.
- (2) Depășirea întinderii maxime a memoriilor poate fi autorizată de președinte doar în cazuri deosebit de complexe în drept sau în fapt.

Capitolul 3
FAZA SCRISĂ A PROCEDURII

Articolul 76
Cuprinsul cererii introductive

Cererea introductivă prevăzută la articolul 21 din Statut cuprinde:

- (a) numele și domiciliul reclamantului;
- (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului reclamantului;
- (c) indicarea părții principale împotriva căreia este formulată acțiunea;
- (d) obiectul litigiului, motivele și argumentele invocate, precum și o expunere sumară a motivelor menționate;
- (e) concluziile reclamantului;
- (f) probele și propunerea de probe, dacă este necesar.

Articolul 77
Informațiile referitoare la notificări

- (1) Pentru îndeplinirea procedurii, în cererea introductivă se indică dacă modalitatea de notificare la care consimte reprezentantul reclamantului este cea vizată la articolul 57 alineatul (4) sau faxul.
- (2) În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) și atât timp cât această neregularitate nu a fost îndreptată, toate notificările efectuate în

vederea îndeplinirii procedurii, destinate părții vizate, se realizează prin scrisoare recomandată adresată reprezentantului părții. Notificarea se consideră legal îndeplinită prin depunerea scrisorii recomandate la oficiul poștal al localității în care își are sediul Tribunalul.

Articolul 78 (3)

Anexele la cererea introductivă

- (1) Cererea introductivă este însoțită, dacă este necesar, de înscrisurile indicate la articolul 21 al doilea paragraf din Statut.
- (2) Cererea introductivă formulată în temeiul articolului 270 TFUE este însoțită, dacă este necesar, de reclamația la care se referă articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor și de decizia prin care se soluționează reclamația, cu arătarea datelor de introducere a reclamației și de comunicare a deciziei.
- (3) Cererea introductivă depusă în temeiul unei clauze compromisorii cuprinse într-un contract de drept public sau de drept privat încheiat de Uniune sau în numele acesteia în conformitate cu articolul 272 TFUE trebuie însoțită de un exemplar al contractului care cuprinde această clauză.
- (4) În cazul în care reclamantul este o persoană juridică de drept privat, acesta atașează la cererea introductivă o dovadă recentă a existenței sale juridice (extras din registrul comerțului, extras din registrul asociațiilor sau orice alt document oficial).
- (5) Cererea introductivă este însoțită de înscrisurile vizate la articolul 51 alineatele (2) și (3).
- (6) În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile enumerate la alineatele (1)-(5), grefierul stabilește un termen rezonabil pentru ca reclamantul să depună înscrisurile sus-menționate. În cazul în care, în termenul stabilit în acest scop, reclamantul nu procedează la îndreptarea acestei neregularități, Tribunalul decide dacă nerespectarea acestor cerințe determină inadmisibilitatea cererii introductive pentru neîndeplinirea condițiilor de formă.

Articolul 79

Comunicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz care indică data depunerii cererii de sesizare, numele părților principale, concluziile cererii introductive, precum și arătarea motivelor și a principalelor argumente invocate.

Articolul 80 (3)
Notificarea cererii introductive

- (1) Cererea introductivă se notifică pârâtului prin expedierea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a unei copii certificate pentru conformitate cu originalul a cererii introductive sau prin înmânarea acestei copii contra unei dovezi de primire. Atunci când pârâtul a consimțit în prealabil să primească cererile introductive prin modalitatea vizată la articolul 57 alineatul (4) sau prin fax, notificarea cererii introductive poate fi efectuată printr-un asemenea mijloc.
- (2) În cazurile prevăzute la articolul 78 alineatul (6), notificarea se face imediat după îndreptarea neregularității sau imediat după ce Tribunalul a declarat cererea introductivă admisibilă în raport cu condițiile enumerate la acest articol.

Articolul 81 (3)
Memoriul în apărare

- (1) În termen de două luni de la notificarea cererii introductive, pârâtul depune un memoriu în apărare. Memoriul în apărare cuprinde:
 - (a) numele și domiciliul pârâtului;
 - (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului pârâtului;
 - (c) motivele și argumentele invocate;
 - (d) concluziile pârâtului;
 - (e) probele și propunerea de probe, dacă este necesar.
- (2) Articolul 77 și articolul 78 alineatele (4)-(6) se aplică în mod corespunzător memoriului în apărare.
- (3) În împrejurări excepționale, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit de președinte la cererea motivată a pârâtului.

Articolul 82
Transmiterea de înscrisuri

Atunci când Parlamentul European, Consiliul sau Comisia Europeană nu sunt părți într-o cauză, Tribunalul le transmite o copie a cererii introductive și a memoriului în apărare, cu excluderea anexelor la aceste înscrisuri, pentru a le permite să constate dacă se invocă inaplicabilitatea unuia dintre actele lor în temeiul articolului 277 TFUE.

Articolul 83
Replica și duplica

- (1) Cererea introductivă și memoriul în apărare pot fi completate cu o replică a reclamantului și cu o duplică a pârâtului, cu excepția cazului în care Tribunalul decide că un al doilea schimb de memorii nu este necesar întrucât conținutul dosarului cauzei este suficient de complet.
- (2) Atunci când decide că un al doilea schimb nu este necesar, Tribunalul mai poate autoriza părțile principale să completeze dosarul cauzei dacă reclamantul depune o cerere motivată în acest sens în termen de două săptămâni de la notificarea acestei decizii.
- (3) Președintele stabilește datele la care se depun aceste acte de procedură. Președintele poate preciza aspectele la care ar trebui să se refere replica sau duplica.

Capitolul 4
MOTIVELE, PROBELE ȘI ADAPTAREA CERERII INTRODUCTIVE

Articolul 84
Motivele noi

- (1) Pe parcursul procesului, invocarea de motive noi este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se întemeiază pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii.
- (2) Dacă este necesar, motivele noi sunt invocate cu ocazia celui de al doilea schimb de memorii și identificate ca atare. Atunci când elementele de drept și de fapt care justifică invocarea de motive noi sunt cunoscute după al doilea schimb de memorii sau după ce s-a decis să nu se autorizeze un asemenea schimb de memorii, partea principală interesată invocă motivele noi imediat ce are cunoștința de aceste elemente.
- (3) Fără a aduce atingere deciziei care urmează a fi luată de Tribunal cu privire la admisibilitatea motivelor noi, președintele acordă celorlalte părți posibilitatea de a răspunde la aceste motive.

Articolul 85
Probele și propunerea de probe

- (1) Probele se depun și se propun în cadrul primului schimb de memorii.
- (2) Părțile principale mai pot depune sau propune probe în sprijinul argumentației lor atât în cadrul replicii, cât și al duplicii, cu condiția ca întârzierea în depunerea sau propunerea acestora să fie justificată.
- (3) Cu titlu excepțional, părțile principale mai pot depune sau propune probe înainte de închiderea fazei orale a procedurii sau înainte de decizia Tribunalului de a se pronunța fără parcurgerea fazei orale a procedurii, cu condiția ca întârzierea în depunerea sau propunerea de probe să fie justificată.

- (4) Fără a aduce atingere deciziei care urmează a fi luată de Tribunal cu privire la admisibilitatea probelor depuse sau a probelor propuse în temeiul alineatelor (2) și (3), președintele acordă celorlalte părți posibilitatea de a-și exprima poziția cu privire la acestea.

Articolul 86 (3)

Adaptarea cererii introductive

- (1) Atunci când un act, a cărui anulare este solicitată, este înlocuit sau modificat printr-un alt act având același obiect, reclamantul poate, înainte de închiderea fazei orale a procedurii sau înainte de decizia Tribunalului de a se pronunța fără parcurgerea fazei orale a procedurii, să își adapteze cererea introductivă pentru a ține cont de acest element nou.
- (2) Adaptarea cererii introductive trebuie efectuată prin înscris separat și în termenul prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE în care poate fi solicitată anularea actului care justifică adaptarea cererii introductive.
- (3) În cauzele introduse în temeiul articolului 270 TFUE, adaptarea cererii introductive trebuie efectuată prin înscris separat și, prin derogare de la alineatul (2), în termenul prevăzut la articolul 91 alineatul (3) din Statutul funcționarilor în care poate fi solicitată anularea actului care justifică adaptarea cererii introductive.
- (4) Memoriul în adaptare conține:
- (a) concluziile adaptate;
 - (b) dacă este necesar, motivele și argumentele adaptate;
 - (c) dacă este necesar, probele și propunerea de probe legate de adaptarea concluziilor.
- (5) Memoriul în adaptare este însoțit de actul care justifică adaptarea cererii introductive. Dacă acest act nu este depus, grefierul stabilește reclamantului un termen rezonabil în vederea depunerii sale. În cazul în care, în termenul stabilit în acest scop, reclamantul nu procedează la îndreptarea acestei neregularități, Tribunalul decide dacă nerespectarea acestei cerințe determină inadmisibilitatea memoriului de adaptare a cererii introductive.
- (6) Fără a aduce atingere deciziei care urmează a fi luată de Tribunal cu privire la admisibilitatea memoriului de adaptare a cererii introductive, președintele stabilește părâtului un termen pentru a răspunde la memoriul în adaptare.
- (7) Președintele stabilește intervenienților, dacă este cazul, un termen pentru a-și completa memoriile în intervenție în lumina memoriului în adaptarea cererii introductive și a memoriului în răspuns. În acest scop, aceste memorii se notifică simultan intervenienților.

Capitolul 5 RAPORTUL PRELIMINAR

Articolul 87 **Raportul preliminar**

- (1) Atunci când se încheie faza scrisă a procedurii, președintele stabilește data la care judecătorul raportor prezintă Tribunalului un raport preliminar.
- (2) Raportul preliminar cuprinde o analiză a chestiunilor pertinente de fapt și de drept ridicate de acțiune, propuneri cu privire la necesitatea luării în cauză a unor măsuri de organizare a procedurii sau a unor măsuri de cercetare judecătorească, cu privire la organizarea fazei orale a procedurii, precum și cu privire la eventuala trimitere a cauzei în fața Marii Camere sau în fața unei camere care judecă în complet format dintr-un număr diferit de judecători și cu privire la transmiterea eventuală a cauzei judecătorului unic.
- (3) Tribunalul decide cu privire la măsurile ce se impun a fi luate ca urmare a propunerilor judecătorului raportor și, dacă este cazul, cu privire la deschiderea fazei orale a procedurii.

Capitolul 6 MĂSURILE DE ORGANIZARE A PROCEDURII ȘI ACTIVITĂȚILE DE CERCETARE JUDECĂTOREASCĂ

Articolul 88 **Generalități**

- (1) Măsurile de organizare a procedurii și măsurile de cercetare judecătorească pot fi luate sau modificate în orice stadiu al procedurii, fie din oficiu, fie la cererea unei părți principale.
- (2) Cererea vizată la alineatul (1) trebuie să indice cu precizie obiectul măsurilor solicitate și motivele de natură să le justifice. Atunci când această cerere este formulată după primul schimb de memorii, partea care depune cererea trebuie să expună motivele pentru care nu a putut să o depună anterior.
- (3) În cazul formulării unei cereri de măsuri de organizare a procedurii sau de măsuri de cercetare judecătorească, președintele acordă celorlalte părți posibilitatea de a-și exprima poziția cu privire la aceasta.

Secțiunea 1. Măsurile de organizare a procedurii

Articolul 89 **Obiectul**

- (1) Măsurile de organizare a procedurii urmăresc să asigure pregătirea cauzelor pentru judecată, desfășurarea procedurilor și soluționarea litigiilor în cele mai bune condiții.

(2) Măsurile de organizare a procedurii au ca obiect în special:

- (a) asigurarea bunei desfășurări a fazei scrise sau a fazei orale a procedurii și facilitarea administrării probelor;
- (b) identificarea aspectelor în privința cărora părțile trebuie să își completeze argumentația sau care necesită cercetare judecătorească;
- (c) precizarea concluziilor părților, precum și a motivelor și a argumentelor acestora și clarificarea aspectelor în litigiu;
- (d) facilitarea soluționării amiabile a litigiilor.

(3) Măsurile de organizare a procedurii pot consta în special în:

- (a) punerea de întrebări părților;
 - (b) solicitarea adresată părților de a se pronunța în scris sau oral cu privire la anumite aspecte ale litigiului;
 - (c) solicitarea de informații părților sau terților vizați la articolul 24 al doilea paragraf din Statut;
 - (d) solicitarea adresată părților de a prezenta orice înscrisuri sau mijloace materiale de probă referitoare la cauză;
 - (e) convocarea la întâlniri a părților.
- (4) În cazul în care se organizează o ședință de audiere a pledoariilor, Tribunalul, în măsura posibilului, invită părțile să își concentreze pledoariile asupra unui sau mai multor aspecte determinate.

Articolul 90

Procedura

(1) Măsurile de organizare a procedurii sunt decise de Tribunal.

(2) În cazul în care decide să adopte măsuri de organizare a procedurii și nu procedează în mod nemijlocit la efectuarea acestora, Tribunalul îl însărcinează pe judecătorul raportor cu aceasta.

Secțiunea 2. Activitățile de cercetare judecătorească

Articolul 91

Obiectul

Fără a aduce atingere prevederilor articolelor 24 și 25 din Statut, activitățile de cercetare judecătorească cuprind:

- (a) înfățișarea personală a părților;
- (b) solicitarea de informații sau de prezentare a oricărui înscris sau mijloc material de probă referitor la cauză, adresată unei părți;
- (c) solicitarea de prezentare a unor documente la care s-a refuzat accesul de către o instituție, efectuată în cadrul unei acțiuni privind legalitatea acestui refuz;
- (d) proba testimonială;
- (e) expertiza;
- (f) cercetarea la fața locului.

Articolul 92

Procedura

- (1) Tribunalul stabilește prin ordonanță activitățile de cercetare judecătorească pe care le consideră necesare și faptele ce trebuie dovedite.
- (2) Tribunalul decide cu privire la activitățile de cercetare judecătorească vizate la articolul 91 literele (d)-(f) după ascultarea părților.
- (3) O activitate de cercetare judecătorească prevăzută la articolul 91 litera (b) poate fi dispusă doar atunci când partea vizată de activitate nu a dat curs unei măsuri de organizare a procedurii adoptate în prealabil în acest scop sau atunci când partea vizată de activitate solicită în mod expres aceasta justificând că este necesar ca o asemenea activitate să fie dispusă printr-o ordonanță de cercetare judecătorească. Ordonanța de cercetare judecătorească poate prevedea că reprezentanții părților pot consulta informațiile, înscrisurile și mijloacele materiale de probă obținute de Tribunal ca urmare a acestei ordonanțe doar la greșă, fără posibilitatea de a face copii.
- (4) În cazul în care decide deschiderea cercetării judecătorești și nu procedează în mod nemijlocit la efectuarea acesteia, Tribunalul îl însărcinează pe judecătorul raportor cu aceasta.
- (5) Avocatul general ia parte la activitățile de cercetare judecătorească.
- (6) Părțile pot asista la activitățile de cercetare judecătorească.
- (7) Proba contrară și completarea probatoriului solicitat sunt admisibile.

Articolul 93
Citarea martorilor

- (1) Martorii a căror audiere este considerată necesară sunt citați în temeiul unei ordonanțe, prevăzută la articolul 92 alineatul (1), care cuprinde:
 - (a) numele, calitatea și domiciliul martorilor;
 - (b) data și locul audierii;
 - (c) indicarea faptelor care trebuie dovedite și a martorilor care trebuie ascultați cu privire la fiecare dintre aceste fapte.
- (2) Martorii sunt citați de Tribunal, eventual după consemnarea sumei de bani prevăzute la articolul 100 alineatul (1).

Articolul 94
Audierea martorilor

- (1) După verificarea identității martorilor, președintele îi informează că au obligația să ateste veridicitatea declarațiilor în condițiile precizate la alineatul (5) și la articolul 97.
- (2) Martorii sunt ascultați de Tribunal, părțile fiind citate. După depunerea mărturiei, președintele poate, la cererea părților sau din oficiu, să pună întrebări martorilor.
- (3) Fiecare judecător și avocatul general pot, la rândul lor, să pună întrebări martorilor.
- (4) Cu încuviințarea președintelui, reprezentanții părților pot pune întrebări martorilor.
- (5) Sub rezerva prevederilor articolului 97, după depunerea mărturiei, martorul prestează următorul jurământ:

„Jur că am spus adevărul, tot adevărul și numai adevărul.”
- (6) Tribunalul poate, după ascultarea părților principale, să încuviințeze ca martorul să nu presteze jurământ.

Articolul 95
Obligațiile martorilor

- (1) Martorii legal citați sunt obligați să dea curs citației și să se prezinte la audiere.
- (2) În cazul în care, fără motive temeinice, un martor legal citat nu se prezintă în fața Tribunalului, acesta poate să îi aplice o sancțiune pecuniară de cel mult 5 000 de euro și să dispună o nouă citare a martorului pe cheltuiuala acestuia.

- (3) Aceeași sancțiune poate fi aplicată martorului care, fără motive temeinice, refuză să depună mărturie sau să presteze jurământ.

Articolul 96

Expertiza

- (1) Prin ordonanța de numire a expertului se precizează obiectivele expertizei și se stabilește un termen pentru depunerea raportului.
- (2) După depunerea raportului și notificarea sa părților, Tribunalul poate dispune ascultarea expertului, cu citarea părților. La cererea uneia dintre părți sau din oficiu, președintele poate pune întrebări expertului.
- (3) Fiecare judecător și avocatul general pot, la rândul lor, să pună întrebări expertului.
- (4) Cu încuviințarea președintelui, reprezentanții părților pot pune întrebări expertului.
- (5) Sub rezerva prevederilor articolului 97, după prezentarea raportului, expertul prestează următorul jurământ:
- „Jur că mi-am îndeplinit sarcinile potrivit conștiinței și cu deplină imparțialitate.”
- (6) Tribunalul poate, după ascultarea părților principale, să încuviințeze ca expertul să nu presteze jurământ.

Articolul 97

Jurământul martorilor și experților

- (1) Președintele pune în vedere persoanelor chemate să depună jurământ în fața Tribunalului în calitate de martori sau de experți să spună adevărul sau să își îndeplinească sarcina potrivit conștiinței și cu deplină imparțialitate și le atrage atenția asupra consecințelor penale prevăzute de legislația lor națională în caz de încălcare a acestei obligații.
- (2) Martorii și experții depun jurământul prevăzut la articolul 94 alineatul (5) și, respectiv, la articolul 96 alineatul (5) sau în forma prevăzută de legislația lor națională.

Articolul 98

Mărturia mincinoasă comisă de martori și de experți

- (1) Tribunalul poate decide să denunțe autoritățile competente, menționată în Regulamentul adițional la Regulamentul de procedură al Curții de Justiție, aparținând statului membru ale cărui instanțe sunt competente să sancționeze din punct de vedere penal mărturia mincinoasă comisă sub jurământ în fața Tribunalului de către un martor sau expert.
- (2) Decizia Tribunalului se transmite prin grija grefierului. Aceasta descrie faptele și împrejurările pe care se întemeiază denunțul.

Articolul 99

Recuzarea unui martor sau a unui expert

- (1) În cazul în care una dintre părți recuză un martor sau un expert pentru incapacitate, pentru nedemnitate sau pentru orice alt motiv ori în cazul în care un martor sau un expert refuză să depună mărturie sau să presteze jurământ, Tribunalul dispune în mod corespunzător.
- (2) Recuzarea unui martor sau a unui expert se propune în termen de două săptămâni de la notificarea ordonanței în temeiul căreia este citat martorul sau prin care este numit expertul, printr-o cerere care indică motivele recuzării și probele propuse.

Articolul 100

Cheltuielile martorilor și ale experților

- (1) În cazul în care dispune audierea unor martori sau efectuarea unei expertize, Tribunalul poate solicita părților principale sau uneia dintre ele să depună o sumă de bani care să garanteze acoperirea cheltuielilor martorilor sau ale experților.
- (2) Martorii și experții au dreptul la rambursarea cheltuielilor de deplasare și de ședere. Casieria Tribunalului le poate acorda un avans pentru aceste cheltuieli.
- (3) Martorii au dreptul la o despăgubire pentru beneficiul nerealizat, iar experții, la onorarii pentru lucrările lor. Aceste sume sunt plătite martorilor și experților de casieria Tribunalului după îndeplinirea îndatoririlor sau a sarcinilor lor.

Articolul 101

Comisia rogatorie

- (1) Tribunalul poate, la cererea părților principale sau din oficiu, să dispună efectuarea unor comisii rogatorii pentru audierea unor martori sau a unor experți.
- (2) Comisia rogatorie se dispune prin ordonanță. Aceasta cuprinde numele, calitatea și domiciliul martorilor sau experților, indică faptele în legătură cu care vor fi ascultați martorii sau experții, menționează părțile, reprezentanții acestora, precum și adresa lor și expune pe scurt obiectul litigiului.
- (3) Grefierul trimite ordonanța autorității competente aparținând statului membru pe teritoriul căruia trebuie audiați martorii sau experții care este menționată în Regulamentul adițional la Regulamentul de procedură al Curții de Justiție. Dacă este cazul, grefierul anexează la ordonanță o traducere în limba sau în limbile oficiale ale statului membru destinatar.
- (4) Autoritatea desemnată în temeiul alineatului (3) transmite ordonanța autorității judiciare competente potrivit dreptului intern.
- (5) Autoritatea judiciară competentă aduce la îndeplinire comisia rogatorie în conformitate cu prevederile dreptului său intern. După aducerea la îndeplinire, autoritatea judiciară

competență transmite autorității desemnate în temeiul alineatului (3) ordonanța privind comisia rogatorie, înscrisurile rezultate din efectuarea acesteia și un borderou al cheltuielilor de judecată. Aceste înscrisuri se transmit grefierului.

- (6) Grefierul asigură efectuarea traducerii înscrisurilor în limba de procedură.
- (7) Cheltuielile ocazionate de comisia rogatorie sunt în sarcina Tribunalului, cu excepția situației în care acesta dispune, dacă este cazul, să fie suportate de părțile principale.

Articolul 102

Procesul-verbal al ședințelor de cercetare judecătorească

- (1) Grefierul întocmește un proces-verbal pentru fiecare ședință de cercetare judecătorească. Acest proces-verbal se semnează de către președinte și de către grefier și constituie act autentic.
- (2) În cazul ședințelor în care se audiază martori sau experți, procesul-verbal se semnează de către președinte sau de către judecătorul raportor însărcinat cu audierea martorilor sau a experților, precum și de către grefier. În prealabil, trebuie să i se dea posibilitatea martorului sau expertului să verifice conținutul procesului-verbal și să îl semneze.
- (3) Procesul-verbal se notifică părților.

Secțiunea 3. Tratatamentul informațiilor, al înscrisurilor și mijloacelor materiale de probă, precum și al documentelor confidențiale prezentate în cadrul măsurilor de cercetare judecătorească

Articolul 103

Tratatamentul informațiilor și al înscrisurilor și mijloacelor materiale de probă confidențiale

- (1) Atunci când Tribunalul trebuie să examineze, pe baza elementelor de drept și de fapt invocate de o parte principală, caracterul confidențial, în privința celeilalte părți principale, al anumitor informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă prezentate în fața lui ca urmare a unei activități de cercetare judecătorească, vizată la articolul 91 litera (b), și susceptibile să fie pertinente pentru pronunțarea asupra litigiului, aceste informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă nu sunt comunicate celeilalte părți în stadiul acestei examinări.
- (2) Atunci când Tribunalul concluzionează, în cadrul examinării prevăzute la alineatul (1), că anumite informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă prezentate în fața lui sunt pertinente pentru pronunțarea asupra litigiului și prezintă, în privința celeilalte părți principale, caracter confidențial, el procedează la examinarea comparativă a acestui caracter confidențial și a exigențelor legate de dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, în special de respectarea principiului contradictorialității.

- (3) La capătul examinării comparative vizate la alineatul (2), Tribunalul poate decide să aducă la cunoștința celeilalte părți principale informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă confidențiale, dacă este cazul condiționând divulgarea acestora de subscrierea la angajamente specifice, sau să nu le comunice, precizând, prin ordonanță motivată, modalitățile care permit în cea mai mare măsură posibilă celeilalte părți principale să își valorifice observațiile, în special dispunând prezentarea unei versiuni neconfidențiale sau a unui rezumat neconfidențial al informațiilor sau al înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă, care să reflecte conținutul lor esențial.
- (4) Regimul procedural al prezentului articol nu este aplicabil cazurilor vizate la articolul 105.

Articolul 104

Documentele la care a fost refuzat accesul de către o instituție

Atunci când, ca urmare a unei activități de cercetare judecătorească, vizată la articolul 91 litera (c), un document la care a fost refuzat accesul de către o instituție a fost prezentat în fața Tribunalului în cadrul unei acțiuni privind legalitatea acestui refuz, documentul respectiv nu se comunică celorlalte părți.

Capitolul 7

INFORMAȚII SAU ÎNSCRISURI ORI MIJLOACE MATERIALE DE PROBĂ CARE ȚIN DE SIGURANȚA UNIUNII ORI A CELEI A UNUIA SAU A MAI MULTE DINTRE STATELE SALE MEMBRE ORI DE DESFĂȘURAREA RELAȚIILOR LOR INTERNAȚIONALE

Articolul 105 (2)

Tratamentul informațiilor sau al înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă care țin de siguranța Uniunii ori a celei a unuia sau a mai multe dintre statele sale membre ori de desfășurarea relațiilor lor internaționale

- (1) Atunci când, contrar principiului contradictorialității enunțat la articolul 64, din care reiese că ansamblul informațiilor și al înscrisurilor și mijloacelor materiale de probă se comunică integral între părți, o parte principală înțelege să își fondeze pretențiile pe anumite informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă, susținând totodată că comunicarea lor ar aduce atingere siguranței Uniunii ori a celei a unuia sau a mai multe dintre statele sale membre ori desfășurării relațiilor lor internaționale, ea prezintă aceste informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă prin înscris separat. Această prezentare este însoțită de o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate în privința acestor informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă care cuprinde rațiunile imperioase care, în măsura strictă pe care o impune situația, justifică prezervarea caracterului lor confidențial și care se opun comunicării lor către cealaltă parte principală. Cererea de aplicare a regimului de confidențialitate se formulează de asemenea prin înscris separat și nu conține niciun element confidențial. Atunci când informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă în privința cărora s-a solicitat aplicarea regimului de confidențialitate au fost transmise părții principale de unul sau mai multe state membre, rațiunile imperioase invocate de partea principală pentru a justifica

aplicarea regimului de confidențialitate în ceea ce le privește le pot include pe cele furnizate de statul sau de statele membre în cauză.

- (2) Prezentarea informațiilor sau a înscrisurilor ori a mijloacelor materiale de probă al căror caracter confidențial se întemeiază pe considerațiile vizate la alineatul (1) poate fi solicitată de Tribunal pe calea unei măsuri de cercetare judecătorească. În caz de refuz, Tribunalul ia act de această împrejurare. Prin derogare de la prevederile articolului 103, regimul procedural aplicabil acestor informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă prezentate ca urmare a unei măsuri de cercetare judecătorească este cel al prezentului articol.
- (3) În stadiul examinării caracterului pertinent pentru pronunțarea asupra litigiului al informațiilor sau înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă prezentate de o parte principală în conformitate cu alineatul (1) sau (2) și a caracterului lor confidențial în privința celeilalte părți principale, aceste informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă nu sunt comunicate celeilalte părți principale.
- (4) Atunci când Tribunalul decide, după examinarea prevăzută la alineatul (3), că informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă prezentate în fața lui sunt pertinente pentru pronunțarea asupra litigiului și nu prezintă caracter confidențial pentru procedura în fața Tribunalului, el solicită părții interesate autorizația de a comunica aceste informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă celeilalte părți principale. Dacă partea se opune unei asemenea comunicări într-un termen stabilit de președinte sau, în lipsa unui răspuns din partea sa, la expirarea termenului respectiv, aceste informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă nu sunt luate în considerare la judecarea cauzei și îi sunt restituite.
- (5) Atunci când Tribunalul decide, după examinarea prevăzută la alineatul (3), că anumite informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă prezentate în fața lui sunt pertinente pentru pronunțarea asupra litigiului și prezintă caracter confidențial în privința celeilalte părți principale, el nu le comunică acestei părți principale. Tribunalul procedează în continuare la o examinare comparativă a exigențelor legate de dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, în special de respectarea principiului contradictorialității, și a celor care decurg din siguranța Uniunii ori a unuia sau a mai multor dintre statele sale membre ori din desfășurarea relațiilor lor internaționale.
- (6) La capătul examinării comparative prevăzute la alineatul (5), Tribunalul adoptă o ordonanță motivată care precizează modalitățile potrivit cărora pot fi conciliate exigențele vizate la același alineat, cum ar fi prezentarea de către partea interesată, în scopul unei comunicări ulterioare către cealaltă parte principală, a unei versiuni neconfidențiale sau a unui rezumat neconfidențial al informațiilor sau înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă, care să reflecte conținutul lor esențial și care să permită în cea mai mare măsură posibilă celeilalte părți principale să își valorifice observațiile.
- (7) Informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă care prezintă caracter confidențial în privința celeilalte părți principale pot fi retrase, în totalitate sau în parte, de partea principală care le-a prezentat în conformitate cu alineatul (1) sau (2), în termen de două săptămâni de la notificarea deciziei luate în temeiul alineatului (5). Informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă retrase nu sunt luate în considerare la judecarea cauzei și se restituie părții principale interesate.

- (8) Atunci când Tribunalul consideră că informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă care, din cauza caracterului lor confidențial, nu au fost comunicate celeilalte părți principale potrivit modalităților vizate la alineatul (6) sunt indispensabile pentru pronunțarea asupra litigiului, el poate, prin derogare de la articolul 64 și limitându-se la ceea ce este strict necesar, să își întemeieze hotărârea pe asemenea informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă. Cu ocazia aprecierii acestor informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă, Tribunalul ține cont de faptul că o parte principală nu și-a putut valorifica observațiile cu privire la acestea.
- (9) Tribunalul veghează ca date confidențiale conținute în informații sau înscrisuri ori mijloace materiale de probă care au fost prezentate de o parte principală în conformitate cu alineatul (1) sau (2) și care nu au fost comunicate celeilalte părți principale să nu fie divulgate nici în ordonanța dată în temeiul alineatului (6), nici în decizia prin care se finalizează judecata.
- (10) Informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă vizate la alineatul (5) care nu au fost retrase în temeiul alineatului (7) de partea principală care le-a prezentat se restituie părții interesate imediat după expirarea termenului prevăzut la articolul 56 primul paragraf din Statut, cu excepția cazului în care în acest termen s-a declarat recurs împotriva deciziei Tribunalului. În cazul în care se declară un astfel de recurs, informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă menționate mai sus sunt puse la dispoziția Curții de Justiție în condițiile prevăzute în decizia vizată la alineatul (11).
- (11) Tribunalul stabilește, prin decizie, normele de securitate pentru protecția informațiilor sau înscrisurilor ori mijloacelor materiale de probă prezentate în conformitate, după caz, cu alineatul (1) sau cu alineatul (2). Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Capitolul 8 FAZA ORALĂ A PROCEDURII

Articolul 106 **Faza orală a procedurii**

- (1) Procedura în fața Tribunalului cuprinde, în cadrul fazei sale orale, o ședință de audiere a pledoariilor, organizată fie din oficiu, fie la cererea unei părți principale.
- (2) Cererea de organizare a unei ședințe de audiere a pledoariilor formulată de o parte principală trebuie să indice motivele pentru care aceasta dorește să fie ascultată. Cererea trebuie să fie depusă în termen de trei săptămâni de la notificarea către părți a închiderii fazei scrise a procedurii. Acest termen poate fi prelungit de către președinte.
- (3) În lipsa cererii prevăzute la alineatul (2), Tribunalul poate decide, în cazul în care se consideră suficient de lămurit de înscrisurile și mijloacele materiale de probă de la dosarul cauzei, să se pronunțe asupra acțiunii fără parcurgerea fazei orale a procedurii. Cu toate

acestea, în acest caz, Tribunalul poate să decidă ulterior deschiderea fazei orale a procedurii.

Articolul 107

Data ședinței de audiere a pledoariilor

- (1) Dacă Tribunalul decide deschiderea fazei orale a procedurii, președintele stabilește data ședinței de audiere a pledoariilor.
- (2) În împrejurări excepționale, din oficiu sau la cererea motivată a unei părți principale, președintele poate să amâne data ședinței de audiere a pledoariilor.

Articolul 108

Lipsa părților de la ședința de audiere a pledoariilor

- (1) Atunci când o parte informează Tribunalul că nu va asista la ședința de audiere a pledoariilor sau atunci când Tribunalul constată în ședință lipsa nejustificată a unei părți legal citate, ședința de audiere a pledoariilor se desfășoară în absența părții respective.
- (2) Atunci când părțile principale indică Tribunalului că nu vor asista la ședința de audiere a pledoariilor, președintele decide dacă faza orală a procedurii poate fi închisă.

Articolul 109

Ședința secretă

- (1) După ascultarea părților, Tribunalul poate să decidă, în conformitate cu articolul 31 din Statut, ca dezbaterile să se desfășoare în ședință secretă.
- (2) Cererea de ședință secretă formulată de o parte trebuie să fie motivată și să indice dacă vizează dezbaterile în integralitatea lor sau o parte a acestora.
- (3) Dezbaterile desfășurate în ședință secretă nu se fac publice.

Articolul 110 (3)

Desfășurarea ședinței de audiere a pledoariilor

- (1) Dezbaterile sunt deschise și conduse de către președinte, care exercită poliția ședinței.
- (2) Părțile pot pleda numai prin intermediul reprezentantului lor.
- (3) În cursul ședinței de audiere a pledoariilor, membrii completului de judecată, precum și avocatul general pot să pună întrebări reprezentanților părților.
- (4) În cauzele introduse în temeiul articolului 270 TFUE, în cursul ședinței de audiere a pledoariilor, membrii completului de judecată, precum și avocatul general pot invita părțile să se pronunțe personal cu privire la anumite aspecte ale litigiului.

Articolul 111

Închiderea fazei orale a procedurii

Atunci când într-o cauză nu a fost desemnat un avocat general, președintele pronunță închiderea fazei orale a procedurii la sfârșitul dezbaterilor.

Articolul 112

Prezentarea concluziilor avocatului general

- (1) Atunci când într-o cauză a fost desemnat un avocat general și atunci când acesta își prezintă concluziile în scris, el le depune la grefă, care le comunică părților.
- (2) După susținerea orală sau depunerea concluziilor avocatului general, președintele pronunță închiderea fazei orale a procedurii.

Articolul 113

Redeschiderea fazei orale a procedurii

- (1) Tribunalul dispune redeschiderea fazei orale a procedurii atunci când sunt întrunite condițiile enunțate la articolul 23 alineatul (3) sau la articolul 24 alineatul (3).
- (2) Tribunalul poate dispune redeschiderea fazei orale a procedurii:
 - (a) atunci când consideră că nu este suficient de lămurit;
 - (b) atunci când cauza trebuie soluționată pe baza unui argument care nu a fost pus în discuția părților;
 - (c) atunci când o parte principală solicită aceasta întemeindu-se pe fapte de natură să aibă o influență decisivă asupra deciziei Tribunalului, pe care nu le-a putut invoca înainte de închiderea fazei orale a procedurii.

Articolul 114

Procesul-verbal de ședință

- (1) Grefierul întocmește un proces-verbal al fiecărei ședințe. Acest proces-verbal se semnează de către președinte și de către grefier și constituie act autentic.
- (2) Procesul-verbal se notifică părților.

Articolul 115
Înregistrarea ședinței

La cererea corespunzător motivată a unei părți care a participat la faza scrisă sau la faza orală a procedurii, președintele îi poate încuviința să asculte, în localurile Tribunalului, înregistrarea sonoră a ședinței de audiere a pledoariilor în limba folosită de oratori în cursul acesteia.

Capitolul 9
HOTĂRĂRILE ȘI ORDONANȚELE

Articolul 116
Data pronunțării hotărârii

Părțile sunt informate cu privire la data pronunțării hotărârii.

Articolul 117
Cuprinsul hotărârii

Hotărârea cuprinde:

- (a) mențiunea că este dată de Tribunal;
- (b) indicarea completului de judecată;
- (c) data pronunțării;
- (d) numele președintelui și cele ale judecătorilor care au luat parte la deliberări, cu indicarea judecătorului raportor;
- (e) numele avocatului general eventual desemnat;
- (f) numele grefierului;
- (g) indicarea părților;
- (h) numele reprezentanților lor;
- (i) concluziile părților;
- (j) dacă este cazul, data ședinței de audiere a pledoariilor;
- (k) dacă este cazul, mențiunea că avocatul general a fost ascultat și, eventual, data concluziilor sale;
- (l) expunerea sumară a faptelor;
- (m) motivele;

- (n) dispozitivul, inclusiv soluția privitoare la cheltuielile de judecată.

Articolul 118

Pronunțarea și notificarea hotărârii

- (1) Hotărârea se pronunță în ședință publică.
- (2) Originalul hotărârii, semnat de președinte, de judecătorii care au luat parte la deliberări și de grefier, este sigilat și depus la grefă. O copie se notifică fiecărei părți.

Articolul 119

Cuprinsul ordonanței

Orice ordonanță susceptibilă să facă obiectul unui recurs în temeiul articolului 56 sau al articolului 57 din Statut cuprinde:

- (a) mențiunea că este dată de Tribunal, de președinte sau de judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii, după caz;
- (b) indicarea completului de judecată, dacă este cazul;
- (c) data adoptării;
- (d) indicarea temeiului juridic care stă la baza acesteia;
- (e) numele președintelui și, dacă este cazul, cele ale judecătorilor care au luat parte la deliberări, cu indicarea judecătorului raportor;
- (f) numele avocatului general eventual desemnat;
- (g) numele grefierului;
- (h) indicarea părților;
- (i) numele reprezentanților lor;
- (j) concluziile părților;
- (k) mențiunea că avocatul general a fost ascultat, dacă este cazul;
- (l) expunerea sumară a faptelor;
- (m) motivele;
- (n) dispozitivul, inclusiv, dacă este cazul, soluția privitoare la cheltuielile de judecată.

Articolul 120 (3)
Semnarea și notificarea ordonanței

Originalul fiecărei ordonanțe, semnat de președinte și de grefier, este sigilat și depus la grefă. O copie se notifică fiecărei părți și, dacă este cazul, Curții de Justiție.

Articolul 121
Efectul obligatoriu al hotărârilor și al ordonanțelor

- (1) Hotărârea este obligatorie de la data pronunțării sale, sub rezerva prevederilor articolului 60 din Statut.
- (2) Ordonanța este obligatorie de la data notificării sale, sub rezerva prevederilor articolului 60 din Statut.

Articolul 122
Publicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz care cuprinde data și dispozitivul hotărârilor și ordonanțelor Tribunalului prin care se finalizează judecata, cu excepția cazului deciziilor adoptate înainte de notificarea cererii introductive pârâtului.

Capitolul 10
HOTĂRĂRILE PRONUNȚATE ÎN CAUZELE JUDECATATE ÎN LIPSĂ

Articolul 123
Hotărârile pronunțate în cauzele judecate în lipsă

- (1) În cazul în care Tribunalul constată că pârâtul, căruia cererea introductivă i-a fost legal notificată, nu a răspuns la cererea introductivă cu respectarea termenului sau a condițiilor de formă prevăzute în acest sens la articolul 81, fără a aduce atingere aplicării prevederilor articolului 45 al doilea paragraf din Statut, reclamantul poate solicita Tribunalului, într-un termen stabilit de președinte, să judece cauza în lipsă.
- (2) Pârâtul judecat în lipsă nu intervine în procedură și acestuia nu i se notifică niciun act de procedură, cu excepția deciziei prin care se finalizează judecata.
- (3) Prin hotărârea pronunțată într-o cauză judecată în lipsă, Tribunalul admite concluziile reclamantului, cu excepția cazului în care este în mod vădit incompetent să judece acțiunea sau a cazului în care această acțiune este în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată.
- (4) Hotărârea pronunțată în cauza judecată în lipsă este executorie. Totuși, Tribunalul poate suspenda executarea acesteia până la soluționarea opoziției depuse în temeiul articolului 166 sau poate condiționa executarea acesteia de constituirea unei cauțiuni al cărei quantum și ale cărei modalități se stabilesc ținând seama de împrejurări. Cauțiunea se restituie dacă nu se formulează opoziție sau dacă aceasta din urmă este respinsă.

Capitolul 11
ACORDUL AMIABIL ȘI DESISTĂRILE

Articolul 124 (3)
Acordul amiabil

- (1) Dacă, înainte ca Tribunalul să se fi pronunțat, părțile principale ajung la un acord extrajudiciar cu privire la soluționarea litigiului și dacă acestea informează Tribunalul că renunță la orice pretenție, președintele dispune radierea cauzei din registru și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată în conformitate cu articolele 136 și 138, având în vedere, dacă este cazul, propunerile părților în acest sens.
- (2) Această prevedere nu se aplică acțiunilor menționate la articolele 263 TFUE și 265 TFUE.

Articolul 125
Desistarea

Dacă reclamantul informează Tribunalul, în scris sau în ședință, că înțelege să renunțe la judecată, președintele dispune radierea cauzei din registru și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată în conformitate cu articolele 136 și 138.

Capitolul 11a (3)
PROCEDURA DE SOLUȚIONARE AMIABILĂ ÎNȚIATĂ DE TRIBUNAL ÎN CAUZELE
INTRODUSE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 270 TFUE

Articolul 125a (3)
Modalități

- (1) Tribunalul poate, în orice stadiu al procedurii, să examineze posibilitățile unei soluționări amiabile, în tot sau în parte, a litigiului dintre părțile principale.
- (2) Tribunalul însărcinează judecătorul raportor, asistat de grefier, să facă demersuri în vederea soluționării amiabile a litigiului.
- (3) Judecătorul raportor poate să propună una sau mai multe soluții de natură să pună capăt litigiului, să ia măsurile corespunzătoare pentru a facilita soluționarea sa amiabilă și să pună în aplicare măsurile pe care le-a decis în acest scop. Judecătorul raportor poate în special:
 - (a) să solicite părților principale furnizarea de informații sau lămuriri;
 - (b) să solicite părților principale prezentarea de înscrisuri;

(c) să convoace la întâlniri reprezentanții părților principale, părțile principale însele sau orice funcționar sau agent al instituției împuternicit să negocieze un eventual acord;

(d) să aibă, cu ocazia întâlnirilor prevăzute la litera (c), contacte separate cu fiecare dintre părțile principale, cu consimțământul acestora.

(4) Prevederile alineatelor (1)-(3) se aplică în mod corespunzător procedurii măsurilor provizorii.

Articolul 125b (3)

Incidența acordului părților principale

(1) În cazul în care părțile principale ajung la un acord în fața judecătorului raportor cu privire la soluția care să pună capăt litigiului, ele pot solicita ca termenii acestui acord să fie constatați într-un act semnat de către judecătorul raportor, precum și de către grefier. Acest act este notificat părților principale și constituie act autentic.

(2) Cauza este radiată din registru prin ordonanță motivată a președintelui. La cererea unei părți principale, cu acordul celeilalte părți principale, termenii acordului la care au ajuns părțile principale sunt consemnați în ordonanța de radiere.

(3) Președintele se pronunță asupra cheltuielilor de judecată potrivit acordului sau, în lipsa unui acord în acest sens, cheltuielile rămân la aprecierea sa. Dacă este cazul, președintele se pronunță asupra cheltuielilor de judecată efectuate de intervenient, în conformitate cu articolul 138.

Articolul 125c (3)

Registrul și dosarul specifice

(1) Înscrierile prezentate în cadrul procedurii de soluționare amiabilă în sensul articolului 125a:

- sunt înregistrate într-un registru specific care nu este supus regimului articolelor 36 și 37;
- sunt clasate într-un dosar distinct de dosarul cauzei.

(2) Înscrierile prezentate în cadrul procedurii de soluționare amiabilă în sensul articolului 125a sunt aduse la cunoștința părților principale, cu excepția celor pe care fiecare dintre ele le-a comunicat judecătorului raportor în cadrul contactelor separate prevăzute la articolul 125a alineatul (3) litera (d).

(3) Părțile principale pot avea acces la înscrierile de la dosarul distinct de dosarul cauzei, vizat la alineatul (1), cu excepția înscrierilor pe care fiecare dintre părțile principale le-a comunicat judecătorului raportor în cadrul contactelor separate prevăzute la articolul 125a alineatul (3) litera (d).

(4) Intervenientul nu poate avea acces la înscrisurile de la dosarul distinct de dosarul cauzei, vizat la alineatul (1).

(5) Părțile pot consulta la grefă registrul specific vizat la alineatul (1).

Articolul 125d (3)

Soluționarea amiabilă și procedura jurisdicțională

Tribunalul și părțile principale nu se pot folosi în cadrul procedurii jurisdicționale de opiniile exprimate, de sugestiile formulate, de propunerile prezentate, de concesiile făcute sau de înscrisurile întocmite în vederea soluționării amiabile a litigiului.

Capitolul 12

ACȚIUNILE ȘI INCIDENTELE SOLUȚIONATE PRIN ORDONANȚĂ

Articolul 126

Acțiunile vădit nefondate sau vădit inadmisibile

Atunci când Tribunalul este în mod vădit incompetent să judece o acțiune sau atunci când aceasta este în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată, Tribunalul poate oricând să decidă, la propunerea judecătorului raportor, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

Articolul 127 (3)

Trimiterea unei cauze Curții de Justiție

Deciziile de trimitere vizate la articolul 54 al doilea paragraf din Statut sunt luate de Tribunal, la propunerea judecătorului raportor, prin ordonanță motivată.

Articolul 128

Desesizarea

Deciziile de desesizare, vizate la articolul 54 al treilea paragraf din Statut, sunt luate de Tribunal, la propunerea judecătorului raportor, prin ordonanță motivată.

Articolul 129

Cauzele de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică

La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul poate oricând, din oficiu, după ascultarea părților principale, să decidă să se pronunțe prin ordonanță motivată asupra cauzelor de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică.

Articolul 130 (3)

Excepțiile și incidentele de procedură

- (1) Cererea prin care pârâtul solicită Tribunalului să se pronunțe asupra inadmisibilității sau asupra necompetenței fără a intra în dezbateră fondului se formulează prin înscris separat în termenul prevăzut la articolul 81.
- (2) Cererea prin care o parte solicită Tribunalului să constate că acțiunea a rămas fără obiect și că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului sau prin care solicită Tribunalului să se pronunțe asupra unui alt incident se formulează prin înscris separat.
- (3) Cererile vizate la alineatele (1) și (2) conțin expunerea motivelor și a argumentelor pe care se întemeiază, concluziile și, în anexă, înscrisurile și mijloacele materiale de probă invocate în susținerea acestora.
- (4) Imediat după depunerea cererii vizate la alineatul (1), președintele stabilește un termen reclamantului pentru a-și formula în scris motivele și concluziile.
- (5) Imediat după depunerea cererii vizate la alineatul (2), președintele stabilește un termen celorlalte părți pentru a-și formula în scris observațiile asupra acestei cereri.
- (6) Tribunalul poate să decidă deschiderea fazei orale a procedurii cu privire la cererile vizate la alineatele (1) și (2). Articolul 106 nu este aplicabil.
- (7) Tribunalul se pronunță cât mai curând cu putință cu privire la cerere sau, dacă împrejurări speciale justifică aceasta, unește examinarea cererii cu fondul. Atunci când cauza este de competența Curții de Justiție, Tribunalul o trimite acesteia.
- (8) În cazul în care Tribunalul respinge cererea sau o unește cu fondul, președintele stabilește noi termene pentru continuarea judecății.

Articolul 131

Nepronunțarea asupra fondului din oficiu

- (1) În cazul în care constată că acțiunea a rămas fără obiect și că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului, Tribunalul poate oricând, din oficiu, la propunerea judecătorului raportor, după ascultarea părților, să decidă să se pronunțe prin ordonanță motivată.
- (2) În cazul în care reclamantul nu mai răspunde solicitărilor Tribunalului, Tribunalul poate, la propunerea judecătorului raportor, după ascultarea părților, să constate din oficiu prin ordonanță motivată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului.

Articolul 132
Acțiunea în mod vădit fondată

Atunci când Curtea de Justiție sau Tribunalul s-a pronunțat deja asupra uneia sau mai multor probleme de drept identice cu cele ridicate prin motivele acțiunii și atunci când Tribunalul constată că faptele sunt dovedite, acesta poate, după închiderea fazei scrise a procedurii, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea părților, să decidă să declare acțiunea ca fiind în mod vădit fondată prin ordonanță motivată, în care se face trimitere la jurisprudența relevantă.

Capitolul 13
CHELTUIELILE DE JUDECATĂ ȘI CHELTUIELILE DE PROCEDURĂ

Articolul 133
Decizia cu privire la cheltuielile de judecată

În hotărârea sau ordonanța prin care se finalizează judecata se dispune cu privire la cheltuielile de judecată.

Articolul 134
Reguli generale de alocare a cheltuielilor de judecată

- (1) Partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- (2) În cazul în care mai multe părți cad în pretenții, Tribunalul decide asupra împărțirii cheltuielilor de judecată.
- (3) În cazul în care părțile cad fiecare în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată. Totuși, în cazul în care împrejurările cauzei justifică acest lucru, Tribunalul poate decide ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o parte să suporte o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte.

Articolul 135 (3)
Echitatea și cheltuielile nejustificate sau șicanatoare

- (1) Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, să decidă ca o parte care cade în pretenții să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, doar o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte sau chiar să decidă ca ea să nu fie obligată la plata acestora.
- (2) O parte, chiar dacă a avut câștig de cauză, poate fi obligată de Tribunal la plata, în tot sau în parte, a cheltuielilor de judecată, în cazul în care conduita acesteia, inclusiv din perioada anterioară formulării cererii introductive, justifică acest lucru, în special în cazul în care a provocat celeilalte părți cheltuieli pe care Tribunalul le apreciază ca fiind nejustificate sau șicanatoare.

Articolul 136

Cheltuielile de judecată în caz de desistare

- (1) Partea care se desistează este obligată la plata cheltuielilor de judecată, la cererea celeilalte părți, formulată în cadrul observațiilor sale privind desistarea.
- (2) Cu toate acestea, la cererea părții care se desistează, cheltuielile de judecată se suportă de către cealaltă parte în cazul în care conduita acesteia din urmă justifică acest lucru.
- (3) În cazul unui acord al părților cu privire la cheltuielile de judecată, se dispune potrivit acordului respectiv.
- (4) În absența unei cereri privitoare la cheltuielile de judecată, fiecare parte suportă propriile cheltuieli.

Articolul 137

Cheltuielile de judecată în caz de nepronunțare asupra fondului

Cheltuielile de judecată rămân la aprecierea Tribunalului în cazul în care acesta nu se pronunță asupra fondului.

Articolul 138

Cheltuielile de judecată efectuate de intervenienți

- (1) Statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.
- (2) Statele părți la Acordul privind SEE, altele decât statele membre, precum și Autoritatea de Supraveghere AELS suportă de asemenea propriile cheltuieli de judecată atunci când au intervenit în litigiu.
- (3) Tribunalul poate decide ca un intervenient, altul decât cei menționați la alineatele (1) și (2), să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Articolul 139

Cheltuielile de procedură

Procedura în fața Tribunalului este gratuită, sub rezerva următoarelor prevederi:

- (a) în cazul în care Tribunalul a efectuat cheltuieli care ar fi putut fi evitate, în special dacă acțiunea este vădit abuzivă, acesta poate să oblige partea care le-a provocat la rambursarea acestora;

- (b) cheltuielile pentru orice activitate de copiere și de traducere efectuată la cererea unei părți, apreciate de către grefier ca extraordinare, se rambursează de către această parte în funcție de tariful grefei prevăzut la articolul 37;
- (c) în cazul unor încălcări repetate ale prevederilor prezentului regulament sau ale dispozițiilor practice vizate la articolul 224 care necesită ca Tribunalul să solicite îndreptarea neregularității, cheltuielile legate de tratamentul pe care Tribunalul trebuie să îl efectueze în acest sens sunt rambursate de partea în cauză, la cererea grefierului, în funcție de tariful grefei prevăzut la articolul 37.

Articolul 140

Cheltuielile de judecată recuperabile

Fără a aduce atingere prevederilor articolului 139, sunt considerate cheltuieli de judecată recuperabile:

- (a) sumele datorate martorilor și experților în temeiul articolului 100;
- (b) cheltuielile necesare efectuate de către părți în legătură cu procedura, în special cheltuielile de deplasare și de ședere și remunerarea unui agent, consilier sau avocat.

Articolul 141

Modalitățile de plată

- (1) Casieria Tribunalului și debitorii acesteia efectuează plățile în euro.
- (2) În cazul în care cheltuielile rambursabile au fost efectuate într-o altă monedă decât euro sau când actele care dau dreptul la indemnizație au fost efectuate într-o țară a cărei monedă nu este euro, schimbul se realizează potrivit cursului de schimb de referință al Băncii Centrale Europene din ziua plății.

Capitolul 14 INTERVENȚIA

Articolul 142

Obiectul și efectele intervenției

- (1) Intervenția poate avea ca obiect numai susținerea, în tot sau în parte, a concluziilor uneia dintre părțile principale. Intervenția nu conferă aceleași drepturi procedurale precum cele conferite părților principale, în special dreptul de a solicita organizarea unei ședințe.
- (2) Intervenția este accesorie litigiului principal. Intervenția rămâne fără obiect atunci când cauza este radiată din registrul Tribunalului ca urmare a unei desistări sau a unui acord intervenit între părțile principale ori atunci când cererea introductivă este declarată inadmisibilă.

- (3) Intervenientul ia litigiul în starea în care se află în momentul intervenției sale.

Articolul 143 (3)
Cererea de intervenție

- (1) Cererea de intervenție se depune în termen de șase săptămâni de la publicarea avizului prevăzut la articolul 79.
- (2) Cererea de intervenție cuprinde:
- (a) indicarea cauzei;
 - (b) indicarea părților principale;
 - (c) numele și domiciliul autorului cererii de intervenție;
 - (d) indicarea calității și a adresei reprezentantului autorului cererii de intervenție;
 - (e) concluziile în susținerea cărora autorul cererii de intervenție solicită să intervină;
 - (f) expunerea împrejurărilor care justifică dreptul de a interveni atunci când cererea se depune în temeiul articolului 40 al doilea sau al treilea paragraf din Statut.
- (3) Autorul cererii de intervenție este reprezentat în conformitate cu prevederile articolului 19 din Statut.
- (4) Articolul 77, articolul 78 alineatele (4)-(6) și articolul 139 se aplică în mod corespunzător cererii de intervenție.

Articolul 144
Decizia cu privire la cererea de intervenție

- (1) Cererea de intervenție se notifică părților principale.
- (2) Președintele acordă părților principale posibilitatea de a-și prezenta observațiile scrise sau orale cu privire la cererea de intervenție și de a solicita, dacă este necesar, ca anumite date din dosarul cauzei, care prezintă caracter confidențial, să fie excluse de la comunicarea către un intervenient.
- (3) Atunci când pârâțul depune o excepție de inadmisibilitate sau de necompetență, prevăzută la articolul 130 alineatul (1), pronunțarea asupra cererii de intervenție nu are loc decât după respingerea excepției sau unirea acesteia cu fondul.
- (4) Atunci când cererea se depune în temeiul articolului 40 primul paragraf din Statut, iar părțile principale nu au indicat acele date din dosarul cauzei care prezintă caracter confidențial a căror comunicare către intervenient ar fi de natură să le producă un prejudiciu, președintele admite prin decizie intervenția.

- (5) În celelalte cazuri, președintele se pronunță cât mai curând cu putință prin ordonanță asupra cererii de intervenție și, dacă este cazul, cu privire la comunicarea către intervenient a datelor al căror caracter confidențial a fost invocat.
- (6) În caz de respingere a cererii de intervenție, ordonanța vizată la alineatul (5) trebuie să fie motivată și să cuprindă soluția cu privire la cheltuielile de judecată aferente cererii de intervenție, inclusiv cu privire la cheltuielile de judecată ale autorului cererii de intervenție, în conformitate cu articolele 134 și 135.
- (7) În caz de admitere a cererii de intervenție, intervenientului i se comunică toate actele de procedură notificate părților principale, cu excepția, dacă este cazul, a datelor confidențiale excluse de la această comunicare în temeiul alineatului (5).
- (8) În caz de retragere a cererii de intervenție, președintele dispune radierea din cauză a autorului cererii de intervenție și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată, inclusiv cu privire la cheltuielile de judecată ale autorului cererii de intervenție, în conformitate cu articolul 136.
- (9) În caz de retragere a intervenției, președintele dispune radierea din cauză a intervenientului și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată în conformitate cu articolele 136 și 138.
- (10) Dacă judecata în cauza principală se finalizează înainte de pronunțarea cu privire la o cerere de intervenție, autorul cererii de intervenție și părțile principale suportă, fiecare, propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție. Autorului cererii de intervenție i se transmite o copie a ordonanței prin care se finalizează judecata.

Articolul 145

Depunerea memoriilor

- (1) Intervenientul poate depune un memoriu în intervenție în termenul stabilit de președinte.
- (2) Memoriul în intervenție cuprinde:
 - (a) concluziile intervenientului privind susținerea, în tot sau în parte, a concluziilor uneia dintre părțile principale;
 - (b) motivele și argumentele invocate de intervenient;
 - (c) probele și propunerea de probe, dacă este necesar.
- (3) După depunerea memoriului în intervenție, președintele stabilește termenul în care părțile principale pot răspunde la acest memoriu.

Capitolul 15
ASISTENȚA JUDICIARĂ

Articolul 146
Generalități

- (1) Orice persoană are dreptul să beneficieze de asistență judiciară în cazul în care, din cauza stării sale materiale, este în imposibilitate totală sau parțială de a face față cheltuielilor cu procesul.
- (2) Cererea de asistență judiciară se respinge în cazul în care Tribunalul este în mod vădit incompetent să judece acțiunea în legătură cu care se solicită asistența judiciară sau în cazul în care această acțiune pare în mod vădit inadmisibilă ori în mod vădit nefondată.

Articolul 147 (3)
Cererea de asistență judiciară

- (1) Asistența judiciară poate fi solicitată înainte de introducerea acțiunii sau cât timp aceasta este pendinte.
- (2) Cererea de asistență judiciară trebuie redactată pe un formular care este publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și care este disponibil pe site-ul internet al Curții de Justiție a Uniunii Europene. Fără a aduce atingere articolului 74, acest formular trebuie semnat de solicitant sau, în cazul în care acesta este reprezentat, de avocatul său. Nu este luată în considerare o cerere de asistență judiciară care nu este redactată pe formular.
- (3) Cererea de asistență judiciară trebuie să fie însoțită de toate informațiile și înscrisurile justificative care permit evaluarea stării materiale a solicitantului, cum ar fi un certificat emis de o autoritate națională competentă care atestă această stare materială.
- (4) În cazul în care cererea de asistență judiciară este formulată anterior introducerii acțiunii, solicitantul trebuie să expună pe scurt obiectul acțiunii pe care își propune să o inițieze, situația de fapt din speță și argumentația în susținerea acțiunii. Cererea trebuie să fie însoțită de înscrisuri justificative în această privință.
- (5) Dacă este necesar, cererea de asistență judiciară este însoțită de înscrisurile prevăzute la articolul 51 alineatele (2) și (3) și la articolul 78 alineatul (4). Într-un asemenea caz, articolul 51 alineatul (4) și articolul 78 alineatul (6) se aplică în mod corespunzător.
- (6) Dacă solicitantul de asistență judiciară este reprezentat de un avocat cu ocazia depunerii cererii, articolul 77 se aplică în mod corespunzător.
- (7) Introducerea unei cereri de asistență judiciară suspendă, pentru cel care a formulat-o, termenul prevăzut pentru introducerea acțiunii până la data notificării ordonanței prin care se soluționează această cerere sau, în cazurile prevăzute la articolul 148 alineatul (6), a ordonanței prin care se desemnează avocatul însărcinat să reprezinte solicitantul.

Articolul 148

Decizia cu privire la cererea de asistență judiciară

- (1) Înainte de a se pronunța asupra cererii de asistență judiciară, președintele stabilește un termen celeilalte părți principale pentru a depune observații scrise, cu excepția cazului în care, ținând cont de elementele prezentate, rezultă deja că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 146 alineatul (1) sau că sunt întrunite cele de la articolul 146 alineatul (2).
- (2) Președintele se pronunță asupra cererii de asistență judiciară prin ordonanță.
- (3) Ordonanța de respingere a cererii de asistență judiciară se motivează.
- (4) Prin ordonanța de admitere a cererii de asistență judiciară se poate desemna un avocat care să reprezinte persoana în cauză dacă acest avocat a fost propus de solicitant în cererea de asistență judiciară și și-a dat consimțământul cu privire la reprezentarea solicitantului în fața Tribunalului.
- (5) Dacă persoana în cauză nu a propus ea însăși un avocat în cererea de asistență judiciară sau ulterior ordonanței de admitere a cererii de asistență judiciară ori dacă propunerea făcută de aceasta nu este încuviințată, grefierul transmite ordonanța de admitere a cererii de asistență judiciară și o copie a cererii către autoritatea competentă din statul respectiv menționată în Regulamentul adițional la Regulamentul de procedură al Curții de Justiție. Dacă persoana în cauză nu domiciliază în Uniune, grefierul transmite ordonanța de admitere a cererii de asistență judiciară și o copie a cererii către autoritatea competentă din statul în care își are sediul Curtea de Justiție a Uniunii Europene.
- (6) Fără a aduce atingere alineatului (4), avocatul însărcinat să reprezinte solicitantul este desemnat prin ordonanță, după caz, pe baza propunerilor persoanei în cauză sau pe baza propunerilor transmise de autoritatea prevăzută la alineatul (5).
- (7) Ordonanța prin care se admite cererea de asistență judiciară poate stabili suma de bani care urmează să fie plătită avocatului însărcinat să reprezinte persoana în cauză sau poate fixa un plafon al cheltuielilor și onorariilor avocatului, care, în principiu, nu poate fi depășit. Ordonanța poate stabili ca persoana în cauză să contribuie la cheltuielile menționate la articolul 149 alineatul (1), ținând seama de starea materială a acesteia.
- (8) Ordonanțele date în temeiul prezentului articol nu sunt supuse niciunei căi de atac.
- (9) Fără a aduce atingere articolului 147 alineatul (6), notificările adresate solicitantului de asistență judiciară și celorlalte părți se efectuează în modalitatea prevăzută la articolul 80 alineatul (1).

Articolul 149

Plata unui avans și suportarea cheltuielilor de judecată

- (1) În cazul admiterii cererii de acordare a beneficiului asistenței judiciare, casieria Tribunalului suportă, dacă este cazul în limitele stabilite, cheltuielile legate de asistarea și

de reprezentarea solicitantului în fața Tribunalului. Președintele poate să decidă plata unui avans către avocatul desemnat în conformitate cu articolul 148, la cererea acestuia.

- (2) În cazul în care, în temeiul deciziei prin care se finalizează judecata, beneficiarul asistenței judiciare trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată, președintele stabilește prin ordonanță motivată, care nu este supusă niciunei căi de atac, cuantumul cheltuielilor și onorariilor avocatului care rămân în sarcina casieriei Tribunalului.
- (3) În cazul în care, prin decizia prin care se finalizează judecata, Tribunalul a obligat o altă parte să suporte cheltuielile de judecată ale beneficiarului asistenței judiciare, aceasta este obligată să ramburseze casieriei Tribunalului sumele avansate cu titlu de asistență judiciară.
- (4) Sumele vizate la alineatul (3) sunt recuperate prin grija greșierului de la partea care a fost obligată la plata acestora.
- (5) În cazul în care beneficiarul asistenței judiciare cade în pretenții, Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, pronunțându-se asupra cheltuielilor în cadrul deciziei prin care se finalizează judecata, să dispună ca una sau mai multe dintre celelalte părți să suporte propriile cheltuieli de judecată sau ca acestea să fie, în tot sau în parte, suportate de casieria Tribunalului cu titlu de asistență judiciară.

Articolul 150

Retragerea asistenței judiciare

- (1) Președintele poate să retragă beneficiul asistenței judiciare, din oficiu sau la cerere, după ascultarea persoanei în cauză, în cazul în care condițiile care au determinat admiterea cererii se schimbă pe parcursul judecății.
- (2) Ordonanța de retragere a asistenței judiciare se motivează și nu este supusă niciunei căi de atac.

Capitolul 16

PROCEDURILE DE URGENȚĂ

Secțiunea 1. Procedura accelerată

Articolul 151

Decizia referitoare la procedura accelerată

- (1) La cererea reclamantului sau a pârâtului, având în vedere urgența deosebită și împrejurările cauzei, Tribunalul poate, după ascultarea celeilalte părți principale, să decidă judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate. Această decizie se ia cât mai curând cu putință.

- (2) La propunerea judecătorului raportor, în împrejurări excepționale, Tribunalul poate, după ascultarea părților principale, să decidă din oficiu judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate.
- (3) Decizia Tribunalului de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate poate să prevadă condiții referitoare la întinderea și la prezentarea memoriilor părților principale, la desfășurarea ulterioară a procedurii sau la motivele și argumentele asupra cărora Tribunalul urmează să se pronunțe.
- (4) În cazul în care una dintre părțile principale nu se conformează uneia dintre condițiile prevăzute la alineatul (3), decizia de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate poate fi revocată. În acest caz, judecarea cauzei continuă potrivit procedurii obișnuite.

Articolul 152

Cererea de procedură accelerată

- (1) Cererea de procedură accelerată trebuie formulată prin înscris separat, cu ocazia depunerii cererii introductive sau a memoriului în apărare, și trebuie să conțină o motivare prin care se precizează urgența deosebită a cauzei și celelalte împrejurări relevante.
- (2) În cererea de procedură accelerată se poate menționa că anumite motive sau argumente ori anumite pasaje ale cererii introductive sau ale memoriului în apărare sunt prezentate doar pentru cazul în care nu s-ar dispune judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate, anexându-se în acest sens la cerere o versiune prescurtată a cererii introductive, precum și un opis al anexelor și anexele care trebuie luate în considerare exclusiv în cazul în care s-ar dispune judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate.

Articolul 153

Examinarea cu prioritate

Prin derogare de la articolul 67 alineatul (1), cauzele în privința cărora Tribunalul a dispus judecarea potrivit procedurii accelerate se judecă cu prioritate.

Articolul 154

Faza scrisă a procedurii

- (1) Prin derogare de la articolul 81 alineatul (1), atunci când reclamantul a solicitat judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate, termenul pentru depunerea memoriului în apărare este de o lună. Acest termen poate fi prelungit în temeiul articolului 81 alineatul (3).
- (2) În cazul în care Tribunalul respinge o cerere de procedură accelerată, se acordă părâtului un termen suplimentar de o lună pentru depunerea sau, după caz, pentru completarea memoriului în apărare.
- (3) În cauzele judecate potrivit procedurii accelerate, memoriile menționate la articolul 83 alineatul (1) și la articolul 145 alineatele (1) și (3) pot fi depuse numai dacă Tribunalul

încuviințează aceasta în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, adoptate în conformitate cu articolele 88-90.

- (4) În cauzele judecate potrivit procedurii accelerate, președintele ține seama, atunci când stabilește termenele prevăzute în prezentul regulament, de urgența deosebită în soluționarea acțiunii.

Articolul 155

Faza orală a procedurii

- (1) În cazul în care a dispus judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate, Tribunalul decide deschiderea fazei orale a procedurii cât mai curând cu putință după prezentarea raportului preliminar de către judecătorul raportor. Tribunalul poate totuși să decidă să se pronunțe fără parcurgerea fazei orale atunci când părțile principale renunță să participe la ședință, iar Tribunalul se consideră suficient de lămurit de înscrisurile și mijloacele materiale de probă de la dosarul cauzei.
- (2) Fără a aduce atingere prevederilor articolelor 84 și 85, părțile principale își pot completa argumentația și pot propune probe pe parcursul fazei orale a procedurii, cu condiția ca întârzierea în prezentarea acestora să fie justificată.

Secțiunea 2. Suspendarea și celelalte măsuri provizorii

Articolul 156 (3)

Cererea de suspendare sau de alte măsuri provizorii

- (1) Orice cerere de suspendare a executării unui act al unei instituții, formulată în temeiul articolelor 278 TFUE și 157 TCEEA, este admisibilă numai în cazul în care solicitantul a atacat acel act în cadrul unei acțiuni în fața Tribunalului.
- (2) Orice cerere cu privire la una dintre celelalte măsuri provizorii prevăzute la articolul 279 TFUE este admisibilă numai dacă provine de la o parte principală dintr-o cauză cu care este sesizat Tribunalul și numai dacă are legătură cu acea cauză.
- (3) În cauzele introduse în temeiul articolului 270 TFUE, cererile vizate la alineatele (1) și (2) pot fi depuse odată cu reclamația prevăzută la articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, în condițiile stabilite la articolul 91 alineatul (4) din același statut.
- (4) Cererile prevăzute la alineatele (1) și (2) indică obiectul litigiului, împrejurările care demonstrează urgența, precum și motivele de fapt și de drept care justifică la prima vedere dispunerea măsurii provizorii solicitate. Cererile cuprind toate probele și propunerile de probe disponibile destinate să justifice dispunerea măsurilor provizorii.
- (5) Cererea se formulează prin înscris separat și în condițiile prevăzute la articolele 76-78.

Articolul 157

Procedura

- (1) Cererea se notifică celeilalte părți, căreia președintele Tribunalului îi stabilește un termen scurt pentru prezentarea de observații scrise sau orale.
- (2) Președintele Tribunalului poate admite cererea chiar înainte ca cealaltă parte să își fi prezentat observațiile. Această măsură poate fi ulterior modificată sau revocată, chiar din oficiu.
- (3) Președintele Tribunalului decide, dacă este cazul, luarea unor măsuri de organizare a procedurii și efectuarea unor activități de cercetare judecătorească.
- (4) În caz de împiedicare a președintelui Tribunalului, articolele 11 și 12 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 158

Decizia asupra cererii

- (1) Președintele Tribunalului se pronunță asupra cererii prin ordonanță motivată. Ordonanța se notifică imediat părților.
- (2) Executarea ordonanței poate fi condiționată de constituirea de către solicitant a unei cauțiuni, al cărei quantum și ale cărei modalități se stabilesc ținând seama de împrejurări.
- (3) Ordonanța poate stabili o dată de la care măsura încetează să se aplice. În caz contrar, efectele măsurii încetează de la pronunțarea hotărârii prin care se finalizează judecata.
- (4) Ordonanța are doar un caracter provizoriu și nu prejudică fondul asupra căruia Tribunalul se pronunță în cauza principală.
- (5) Ordonanța prin care se finalizează procedura de măsuri provizorii cuprinde mențiunea că Tribunalul se va pronunța cu privire la cheltuielile de judecată în cadrul deciziei referitoare la cauza principală. Totuși, în cazul în care împrejurările cauzei justifică aceasta, prin ordonanță se dispune cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurii de măsuri provizorii, în conformitate cu articolele 134-138.

Articolul 159

Schimbarea împrejurărilor

La cererea unei părți, ordonanța poate fi oricând modificată sau revocată ca urmare a unei schimbări a împrejurărilor.

Articolul 160
Cererea nouă

Respingerea cererii cu privire la o măsură provizorie nu împiedică partea principală care a introdus-o să depună o altă cerere întemeiată pe fapte noi.

Articolul 161
Cererea depusă în temeiul articolului 280 TFUE, al articolului 299 TFUE și al articolului 164 TCEEA

- (1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică și cererilor de suspendare a executării silite a unei decizii a Tribunalului sau a unui act al Consiliului, al Comisiei Europene sau al Băncii Centrale Europene, depuse în temeiul articolului 280 TFUE, al articolului 299 TFUE și al articolului 164 TCEEA.
- (2) Ordonanța de admitere a cererii stabilește, dacă este cazul, data la care încetează efectele măsurii provizorii.

Capitolul 17
CERERILE REFERITOARE LA HOTĂRÂRI ȘI LA ORDONANȚE

Articolul 162
Atribuirea cererii

- (1) Cererile vizate în prezentul capitol se atribuie completului de judecată care a dat decizia la care se raportează cererea.
- (2) În cazul în care cvorumul vizat la articolele 23 și 24 nu mai poate fi atins, cererea se atribuie unui alt complet de judecată format din același număr de judecători. În cazul în care decizia a fost dată de un judecător care a hotărât în calitate de judecător unic, iar acesta se află într-un caz de împiedicare, cererea se atribuie altui judecător.

Articolul 163
Suspendarea procedurii

În cazul în care un recurs aflat pe rolul Curții de Justiție și una dintre cererile vizate în prezentul capitol, cu excepția cererilor prevăzute la articolele 164 și 165, privesc aceeași decizie a Tribunalului, președintele, după ascultarea părților, poate decide suspendarea procedurii până când Curtea de Justiție se pronunță asupra recursului.

Articolul 164

Îndreptarea hotărârilor și a ordonanțelor

- (1) Fără a aduce atingere prevederilor referitoare la interpretarea hotărârilor și a ordonanțelor, erorile materiale sau de calcul ori inexactitățile vădite pot fi îndreptate de Tribunal, din oficiu sau la cererea unei părți.
- (2) Cererea de îndreptare se depune în termen de două săptămâni de la pronunțarea hotărârii sau de la notificarea ordonanței.
- (3) În cazul în care îndreptarea privește dispozitivul sau unul dintre motivele care constituie temeiul necesar al dispozitivului, părțile pot depune observații scrise în termenul stabilit de către președinte.
- (4) Tribunalul decide prin ordonanță.
- (5) Originalul ordonanței prin care se dispune îndreptarea se anexează originalului deciziei îndreptate. Se face mențiune despre această ordonanță pe marginea originalului deciziei îndreptate.

Articolul 165

Omisiunea de pronunțare

- (1) În cazul în care Tribunalul a omis să se pronunțe asupra unui anumit capăt de cerere sau asupra cheltuielilor de judecată, partea care înțelege să se prevaleze de această împrejurare sesizează Tribunalul pe calea unei cereri.
- (2) Cererea se depune în termen de o lună de la pronunțarea hotărârii sau de la notificarea ordonanței.
- (3) Cererea se notifică celorlalte părți, care pot depune observații scrise în termenul stabilit de președinte.
- (4) După ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile, Tribunalul se pronunță prin ordonanță atât asupra admisibilității, cât și asupra temeiniciei cererii.

Articolul 166

Opoziția la o hotărâre pronunțată într-o cauză judecată în lipsă

- (1) În conformitate cu articolul 41 din Statut, hotărârea pronunțată în cauza judecată în lipsă poate fi atacată cu opoziție.
- (2) Opoziția se formulează de pârâțul judecat în lipsă în termen de o lună de la notificarea hotărârii pronunțate în cauza judecată în lipsă. Aceasta se depune cu respectarea condițiilor de formă prevăzute la articolele 76-78.
- (3) După notificarea opoziției, președintele stabilește un termen celeilalte părți pentru a depune observații scrise.

- (4) Procedura se desfășoară în conformitate cu prevederile, după caz, ale titlului III sau ale titlului IV.
- (5) Tribunalul se pronunță prin hotărâre, care nu poate fi atacată cu opoziție.
- (6) Originalul acestei hotărâri se anexează originalului hotărârii pronunțate în cauza judecată în lipsă. Se face mențiune despre hotărârea dată în opoziție pe marginea originalului hotărârii pronunțate în cauza judecată în lipsă.

Articolul 167

Terță opoziție

- (1) Prevederile articolelor 76-78 se aplică în mod corespunzător cererii de terță opoziție formulate în temeiul articolului 42 din Statut. În plus, această cerere trebuie să indice următoarele:
 - (a) hotărârea sau ordonanța atacată;
 - (b) motivele pentru care hotărârea sau ordonanța atacată aduce atingere drepturilor terțului oponent;
 - (c) motivele pentru care terțul oponent nu a putut participa la litigiu în fața Tribunalului.
- (2) Cererea de terță opoziție se depune în termen de două luni de la publicarea vizată la articolul 122.
- (3) Suspendarea executării hotărârii sau a ordonanței atacate se poate dispune la cererea terțului oponent. Prevederile articolelor 156-161 se aplică în mod corespunzător.
- (4) Cererea de terță opoziție se notifică părților, care pot depune observații scrise în termenul stabilit de președinte.
- (5) Tribunalul se pronunță după ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile.
- (6) Hotărârea sau ordonanța atacată se modifică în măsura în care se admite terță opoziție.
- (7) Originalul deciziei date în terță opoziție se anexează originalului hotărârii sau al ordonanței atacate. Se face mențiune despre decizia dată pe marginea originalului hotărârii sau al ordonanței atacate.

Articolul 168

Interpretarea hotărârilor și a ordonanțelor

- (1) În conformitate cu articolul 43 din Statut, în caz de dificultate privind înțelegerea sensului sau a domeniului de aplicare al unei hotărâri sau al unei ordonanțe, sarcina de a o

interpreta revine Tribunalului, la cererea unei părți sau a unei instituții a Uniunii care demonstrează un interes în acest sens.

- (2) Cererea de interpretare se depune în termen de doi ani de la data pronunțării hotărârii sau a notificării ordonanței.
- (3) Cererea de interpretare se depune cu respectarea condițiilor de formă prevăzute la articolele 76-78. În plus, aceasta cuprinde următoarele mențiuni:
 - (a) indicarea hotărârii sau a ordonanței vizate;
 - (b) textele a căror interpretare se solicită.
- (4) Cererea de interpretare se notifică celorlalte părți, care pot depune observații scrise în termenul stabilit de președinte.
- (5) Tribunalul se pronunță după ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile.
- (6) Originalul deciziei în interpretare se anexează originalului deciziei interpretate. Se face mențiune despre decizia în interpretare pe marginea originalului deciziei interpretate.

Articolul 169

Revizuirea

- (1) În conformitate cu articolul 44 din Statut, revizuirea unei decizii a Tribunalului poate fi cerută numai în urma descoperirii unui fapt de natură să aibă o influență decisivă și care, înainte de pronunțarea hotărârii sau de notificarea ordonanței, era necunoscut Tribunalului și părții care solicită revizuirea.
- (2) Fără a aduce atingere termenului de 10 ani prevăzut la articolul 44 al treilea paragraf din Statut, revizuirea se solicită în termen de cel mult trei luni de la data la care solicitantul a luat cunoștință de faptul pe care se întemeiază cererea de revizuire.
- (3) Prevederile articolelor 76-78 se aplică în mod corespunzător cererii de revizuire. În plus, aceasta trebuie să indice următoarele:
 - (a) hotărârea sau ordonanța atacată;
 - (b) aspectele cu privire la care este atacată hotărârea sau ordonanța;
 - (c) faptele pe care se întemeiază cererea;
 - (d) mijloacele de probă prin care se urmărește să se demonstreze că există fapte care justifică revizuirea și că termenele prevăzute la alineatul (2) au fost respectate.
- (4) Cererea de revizuire se notifică celorlalte părți, care pot depune observații scrise în termenul stabilit de președinte.

- (5) După ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile, fără a prejudeca fondul, Tribunalul se pronunță prin ordonanță asupra admisibilității cererii.
- (6) În cazul în care declară cererea admisibilă, Tribunalul se pronunță pe fondul cauzei, în conformitate cu prevederile prezentului regulament.
- (7) Originalul deciziei de revizuire se anexează originalului deciziei revizuite. Se face mențiune despre decizia de revizuire pe marginea originalului deciziei revizuite.

Articolul 170

Contestația privind cheltuielile de judecată recuperabile

- (1) În cazul în care cheltuielile de judecată recuperabile sunt contestate, partea interesată sesizează Tribunalul printr-o cerere. Această cerere se depune cu respectarea condițiilor de formă prevăzute la articolele 76-78.
- (2) Cererea se notifică părții vizate de cerere, care poate prezenta observații scrise în termenul stabilit de președinte.
- (3) După ce a acordat părții vizate de cerere posibilitatea de a-și prezenta observațiile, Tribunalul se pronunță prin ordonanță, care nu este supusă niciunei căi de atac.
- (4) Părțile pot solicita, în vederea executării, o copie a ordonanței, certificată pentru conformitate cu originalul.

TITLUL IV

CONTENCIOSUL REFERITOR LA DREPTURILE DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

Articolul 171

Domeniul de aplicare

Prevederile prezentului titlu se aplică acțiunilor îndreptate împotriva deciziilor camerelor de recurs ale Oficiului, vizat la articolul 1, și care privesc aplicarea normelor referitoare la un regim de proprietate intelectuală.

Capitolul 1

PĂRȚILE DIN PROCEDURĂ

Articolul 172

Pârâțul

Cererea introductivă se formulează împotriva Oficiului de care aparține camera de recurs care a adoptat decizia atacată, în calitate de pârât.

Articolul 173 (3)

Statutul în fața Tribunalului al celorlalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

- (1) O parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, alta decât reclamantul, poate participa în calitate de intervenient la procedura aflată pe rolul Tribunalului prin formularea unui răspuns la cererea introductivă, cu respectarea condițiilor de formă și a termenelor prevăzute în acest sens.
- (2) Înainte de expirarea termenului prevăzut pentru depunerea memoriului în răspuns, o parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, alta decât reclamantul, devine parte la procedura aflată pe rolul Tribunalului în calitate de intervenient odată cu depunerea unui act de procedură. El își pierde statutul de intervenient în fața Tribunalului în cazul în care nu răspunde la cererea introductivă cu respectarea condițiilor de formă și a termenelor prevăzute în acest sens. În acest caz, intervenientul suportă propriile cheltuieli de judecată aferente actelor de procedură pe care le-a depus.
- (3) Intervenientul prevăzut la alineatele (1) și (2) are aceleași drepturi procedurale ca părțile principale. El poate susține concluziile unei părți principale, precum și să formuleze concluzii și să invoce motive autonome față de cele ale părților principale.
- (4) O parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, alta decât reclamantul, care devine parte în fața Tribunalului în conformitate cu alineatele (1) și (2) este reprezentată potrivit prevederilor articolului 19 din Statut.

- (5) Articolul 77 și articolul 78 alineatele (4)-(6) se aplică în mod corespunzător actului de procedură vizat la alineatul (2).
- (6) Prin derogare de la articolul 123, procedura judecării cauzei în lipsă nu se aplică atunci când un intervenient, prevăzut la alineatele (1) și (2), a răspuns la cererea introductivă cu respectarea condițiilor de formă și a termenelor prevăzute în acest sens.

Articolul 174
Substituirea unei părți

În cazul în care un drept de proprietate intelectuală vizat de litigiu a fost transferat unui terț de către o parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului, avândul-cauză poate solicita să se substituie părții inițiale în cadrul procedurii din fața Tribunalului.

Articolul 175 (3)
Cererea de substituie

- (1) Cererea de substituie se depune prin înscris separat. Ea poate fi prezentată în orice stadiu al procedurii.
- (2) Această cerere cuprinde:
- (a) indicarea cauzei;
 - (b) indicarea părților din cauză, precum și a părții căreia solicitantul urmărește să i se substituie;
 - (c) numele și domiciliul solicitantului;
 - (d) indicarea calității și a adresei reprezentantului solicitantului;
 - (e) expunerea împrejurărilor care justifică substituirea, însoțită de probe în susținere.
- (3) Autorul cererii de substituie este reprezentat în conformitate cu prevederile articolului 19 din Statut.
- (4) Articolul 77, articolul 78 alineatele (4)-(6) și articolul 139 se aplică în mod corespunzător cererii de substituie.

Articolul 176
Decizia cu privire la cererea de substituie

- (1) Cererea de substituie se notifică părților.
- (2) Președintele acordă părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile scrise sau orale asupra cererii de substituie.

- (3) Cererea de substituire se soluționează prin ordonanță motivată a președintelui sau prin decizia prin care se finalizează judecata.
- (4) În caz de respingere a cererii de substituire, se dispune cu privire la cheltuielile de judecată aferente cererii menționate, inclusiv cu privire la cheltuielile de judecată ale autorului cererii de substituire, în conformitate cu prevederile articolelor 134 și 135.
- (5) În caz de admitere a cererii de substituire, avândul-cauză acceptă litigiul în starea în care se află la momentul substituirii. El este ținut de actele de procedură depuse de partea căreia i se substituie.

Capitolul 2 CEREREA INTRODUCTIVĂ ȘI MEMORIILE ÎN RĂSPUNS

Articolul 177 **Cererea introductivă**

- (1) Cererea introductivă cuprinde:
 - (a) numele și domiciliul reclamantului;
 - (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului reclamantului;
 - (c) indicarea Oficiului împotriva căruia este formulată acțiunea;
 - (d) obiectul litigiului, motivele și argumentele invocate, precum și o expunere sumară a motivelor menționate;
 - (e) concluziile reclamantului.
- (2) În cazul în care reclamantul nu a fost singura parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului, cererea introductivă trebuie de asemenea să cuprindă numele tuturor părților din procedura respectivă și adresele pe care acestea le-au indicat în vederea efectuării notificărilor.
- (3) Decizia atacată a camerei de recurs trebuie anexată la cererea introductivă. Se face mențiune cu privire la data la care decizia atacată a fost notificată reclamantului.
- (4) În cazul în care reclamantul este o persoană juridică de drept privat, acesta atașează la cererea introductivă o dovadă recentă a existenței sale juridice (extras din registrul comerțului, extras din registrul asociațiilor sau orice alt document oficial).
- (5) Cererea introductivă este însoțită de înscrisurile prevăzute la articolul 51 alineatele (2) și (3).
- (6) Articolul 77 se aplică în mod corespunzător.

- (7) În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile enumerate la alineatele (2)-(5), grefierul stabilește un termen rezonabil pentru ca reclamantul să îndrepte neregularitatea cererii introductive. În cazul în care, în termenul stabilit în acest scop, reclamantul nu procedează la îndreptarea acestei neregularități, Tribunalul decide dacă nerespectarea acestei formalități determină inadmisibilitatea cererii introductive pentru neîndeplinirea condițiilor de formă.

Articolul 178

Notificarea cererii introductive

- (1) Despre depunerea cererii introductive, grefierul informează pârâtul și toate părțile din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, potrivit modalității prevăzute la articolul 80 alineatul (1). Grefierul procedează la notificarea cererii introductive după stabilirea limbii de procedură în conformitate cu articolul 45 alineatul (4) și, dacă este cazul, la notificarea traducerii cererii introductive în limba de procedură.
- (2) Cererea introductivă se notifică pârâtului prin expedierea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a unei copii certificate pentru conformitate cu originalul a cererii introductive sau prin înmânarea acestei copii contra unei dovezi de primire. Atunci când pârâtul a consimțit în prealabil să primească cererile introductive prin modalitatea vizată la articolul 57 alineatul (4) sau prin fax, notificarea cererii introductive poate fi efectuată printr-un asemenea mijloc.
- (3) Notificarea cererii introductive către o parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs se face prin modalitatea la care aceasta a consimțit cu ocazia depunerii actului de procedură prevăzut la articolul 173 alineatul (2) și, în lipsa unui astfel de act, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire la adresa pe care partea în cauză a indicat-o în vederea efectuării notificărilor pe parcursul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.
- (4) În cazurile prevăzute la articolul 177 alineatul (7), notificarea se face imediat după îndreptarea neregularității sau imediat după ce Tribunalul a declarat cererea introductivă admisibilă în raport cu condițiile enumerate la articolul menționat.
- (5) Imediat după notificarea cererii introductive, pârâtul transmite Tribunalului dosarul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Articolul 179

Părțile autorizate să depună memoriu în răspuns

Pârâtul și părțile din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, altele decât reclamantul, depun memorii în răspuns la cererea introductivă în termen de două luni de la notificarea acesteia. În împrejurări excepționale, acest termen poate fi prelungit de președinte la cererea motivată a părții interesate.

Articolul 180
Memoriul în răspuns

(1) Memoriul în răspuns cuprinde:

- (a) numele și domiciliul părții care îl depune;
- (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului părții;
- (c) motivele și argumentele invocate;
- (d) concluziile părții care îl depune.

(2) Articolul 177 alineatele (4)-(7) se aplică în mod corespunzător memoriului în răspuns.

Articolul 181
Închiderea fazei scrise a procedurii

Fără a aduce atingere prevederilor capitolului 3, faza scrisă a procedurii se încheie după depunerea memoriului în răspuns al pârâtului și, dacă este cazul, al intervenientului în sensul articolului 173.

Capitolul 3
ACȚIUNEA INCIDENTĂ

Articolul 182
Acțiunea incidentă

- (1) Părțile din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, altele decât reclamantul, pot depune o acțiune incidentă în același termen precum cel prevăzut pentru depunerea memoriului în răspuns.
- (2) Acțiunea incidentă trebuie depusă prin înscris separat, distinct de memoriul în răspuns.

Articolul 183
Cuprinsul acțiunii incidente

Acțiunea incidentă cuprinde:

- (a) numele și domiciliul părții care o depune;
- (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului părții;
- (c) motivele și argumentele invocate;
- (d) concluziile.

Articolul 184

Concluziile, motivele și argumentele acțiunii incidente

- (1) Pe calea acțiunii incidente se poate cere anularea sau reformarea deciziei camerei de recurs în privința unui aspect care nu a fost ridicat în cererea introductivă.
- (2) Motivele și argumentele invocate identifică cu precizie aspectele din motivarea deciziei atacate care sunt contestate.

Articolul 185

Răspunsul la acțiunea incidentă

În cazul în care se depune o acțiune incidentă, celelalte părți pot depune un memoriu, al cărui obiect este limitat la răspunsul la concluziile, motivele și argumentele invocate în acțiunea incidentă, în termen de două luni de la notificarea sa. În împrejurări excepționale, acest termen poate fi prelungit de președinte la cererea motivată a părții interesate.

Articolul 186

Închiderea fazei scrise a procedurii

În cazul în care a fost depusă o acțiune incidentă, faza scrisă a procedurii se încheie după depunerea ultimului memoriu în răspuns la această acțiune incidentă.

Articolul 187

Raportul dintre acțiunea principală și acțiunea incidentă

Se consideră că acțiunea incidentă rămâne fără obiect:

- (a) în cazul în care reclamantul se desistează de acțiunea principală;
- (b) în cazul în care acțiunea principală este declarată în mod vădit inadmisibilă.

Capitolul 4

ALTE ASPECTE ALE PROCEDURII

Articolul 188

Obiectul litigiului dedus judecătii Tribunalului

Memoriile depuse de părți în cadrul procedurii aflate pe rolul Tribunalului nu pot modifica obiectul litigiului care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Articolul 189

Întinderea memoriilor

- (1) Tribunalul stabilește, în conformitate cu articolul 224, întinderea maximă a memoriilor depuse în cadrul prezentului titlu.
- (2) Depășirea întinderii maxime a memoriilor poate fi autorizată de președinte doar în cazuri deosebit de complexe în drept sau în fapt.

Articolul 190

Decizia cu privire la cheltuielile de judecată

- (1) Atunci când se admite o acțiune formulată împotriva unei decizii a unei camere de recurs, Tribunalul poate dispune ca pârâtul să suporte doar propriile cheltuieli de judecată.
- (2) Cheltuielile necesare efectuate de părți în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs sunt considerate cheltuieli de judecată recuperabile.

Articolul 191

Alte dispoziții aplicabile

Sub rezerva dispozițiilor speciale din prezentul titlu, dispozițiile titlului III se aplică în mod corespunzător procedurilor vizate în prezentul titlu.

TITLUL V
RECURSURILE ÎMPOTRIVA DECIZIILOR
TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE

Articolul 192

Domeniul de aplicare

Prevederile prezentului titlu se aplică recursurilor împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice vizate la articolele 9 și 10 din anexa I la Statut.

Capitolul 1

CEREREA DE RECURS

Articolul 193 (3)

Depunerea cererii de recurs

Recursul se formulează prin depunerea unei cereri la grefa Tribunalului.

Articolul 194

Cuprinsul cererii de recurs

(1) Cererea de recurs cuprinde:

- (a) numele și domiciliul părții care formulează recursul, denumită recurent;
- (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului recurentului;
- (c) indicarea deciziei atacate a Tribunalului Funcției Publice;
- (d) indicarea celorlalte părți din cauza relevantă care s-a aflat pe rolul Tribunalului Funcției Publice;
- (e) motivele și argumentele de drept invocate, precum și o expunere sumară a acestor motive;
- (f) concluziile recurentului.

(2) Se face mențiune cu privire la data la care decizia atacată a fost notificată recurentului.

(3) În cazul în care recurentul este o persoană juridică de drept privat, acesta atașează la cerere o dovadă recentă a existenței sale juridice (extras din registrul comerțului, extras din registrul asociațiilor sau orice alt document oficial).

(4) Cererea este însoțită de înscrisurile prevăzute la articolul 51 alineatele (2) și (3).

(5) Articolul 77 se aplică în mod corespunzător.

- (6) În cazul în care recursul nu îndeplinește condițiile enumerate la alineatele (2)-(4), grefierul stabilește un termen rezonabil pentru ca recurentul să îndrepte neregularitatea cererii. În cazul în care, în termenul stabilit în acest scop, recurentul nu procedează la îndreptarea acestei neregularități, Tribunalul decide dacă nerespectarea acestei formalități determină inadmisibilitatea cererii pentru neîndeplinirea condițiilor de formă.

Articolul 195

Concluziile, motivele și argumentele recursului

- (1) Pe calea recursului se poate cere anularea, în tot sau în parte, a deciziei Tribunalului Funcției Publice, astfel cum figurează în dispozitivul respectivei decizii.
- (2) Motivele și argumentele de drept invocate identifică cu precizie aspectele din motivarea deciziei Tribunalului Funcției Publice care sunt contestate.

Articolul 196 (3)

Concluziile în caz de admitere a recursului

- (1) Pe calea recursului se poate cere ca, în cazul în care acesta este declarat fondat, să se admită, în tot sau în parte, concluziile formulate în primă instanță, fără a putea fi primite concluzii noi. Recursul nu poate modifica obiectul litigiului dedus judecății Tribunalului Funcției Publice.
- (2) Atunci când solicită ca, în caz de anulare a deciziei atacate, să se dispună trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului ca instanță de prim grad de jurisdicție, recurentul indică motivele pentru care litigiul nu este în stare de judecată în fața Tribunalului ca instanță de recurs.

Capitolul 2

MEMORIUL ÎN RĂSPUNS, REPLICA ȘI DUPLICA

Articolul 197

Notificarea recursului

- (1) Cererea de recurs se notifică celorlalte părți din cauza relevantă care s-a aflat pe rolul Tribunalului Funcției Publice. Articolul 80 alineatul (1) se aplică în mod corespunzător.
- (2) În cazul prevăzut la articolul 194 alineatul (6), notificarea se face imediat după îndreptarea neregularității sau imediat după ce Tribunalul a declarat cererea admisibilă în raport cu condițiile de formă prevăzute la acest articol.

Articolul 198

Părțile autorizate să depună memoriu în răspuns

Orice parte din cauza relevantă care s-a aflat pe rolul Tribunalului Funcției Publice care are interes în admiterea sau în respingerea recursului poate depune un memoriu în răspuns în termen de două luni de la notificarea cererii de recurs. Termenul de depunere a memoriului în răspuns nu se poate prelungi.

Articolul 199

Cuprinsul memoriului în răspuns

(1) Memoriul în răspuns cuprinde:

- (a) numele și domiciliul părții care îl depune;
- (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului părții;
- (c) data la care i-a fost notificată cererea de recurs;
- (d) motivele și argumentele de drept invocate;
- (e) concluziile.

(2) Articolul 194 alineatele (3)-(6) se aplică în mod corespunzător memoriului în răspuns.

Articolul 200

Concluziile memoriului în răspuns

Prin memoriul în răspuns se poate cere admiterea sau respingerea, în tot sau în parte, a recursului.

Articolul 201

Replica și duplica

- (1) Cererea de recurs și memoriul în răspuns nu pot fi completate cu o replică și o duplică decât atunci când președintele, ca urmare a unei cereri motivate depuse în acest sens de către recurent în termen de șapte zile de la notificarea memoriului în răspuns, consideră necesară completarea, în special pentru a da recurentului posibilitatea să își exprime poziția asupra unei excepții de inadmisibilitate sau asupra unor elemente noi invocate în memoriul în răspuns.
- (2) Președintele stabilește data la care se depune replica și, cu ocazia notificării acestui memoriu, data la care se depune duplica. Președintele poate limita numărul de pagini și obiectul acestor memorii.

Capitolul 3 RECURSUL INCIDENT

Articolul 202 **Recursul incident**

- (1) Părțile prevăzute la articolul 198 pot depune un recurs incident în același termen precum cel prevăzut pentru depunerea memoriului în răspuns.
- (2) Recursul incident trebuie formulat prin înscris separat, distinct de memoriul în răspuns.

Articolul 203 **Cuprinsul recursului incident**

Cererea de recurs incident cuprinde:

- (a) numele și domiciliul părții care formulează recursul incident;
- (b) indicarea calității și a adresei reprezentantului părții;
- (c) data la care i-a fost notificată cererea de recurs;
- (d) motivele și argumentele de drept invocate;
- (e) concluziile.

Articolul 204 **Concluziile, motivele și argumentele recursului incident**

- (1) Pe calea recursului incident se poate cere anularea, în tot sau în parte, a deciziei Tribunalului Funcției Publice.
- (2) De asemenea, pe calea recursului incident se poate cere anularea unei decizii, explicită sau implicită, referitoare la admisibilitatea acțiunii cu care a fost sesizat Tribunalul Funcției Publice.
- (3) Motivele și argumentele de drept invocate identifică cu precizie aspectele din motivarea deciziei Tribunalului Funcției Publice care sunt contestate. Acestea trebuie să fie diferite de motivele și argumentele invocate în memoriul în răspuns.

Capitolul 4
MEMORIILE SUBSECVENTE RECURSULUI INCIDENT

Articolul 205
Răspunsul la recursul incident

În cazul în care se formulează un recurs incident, recurentul sau orice altă parte din cauza relevantă care s-a aflat pe rolul Tribunalului Funcției Publice care are interes în admiterea sau în respingerea recursului incident poate depune un memoriu în răspuns, al cărui obiect este limitat la motivele invocate în acest recurs incident, în termen de două luni de la notificarea sa. Acest termen nu se poate prelungi.

Articolul 206
Replica și duplica subsecvente unui recurs incident

- (1) Cererea de recurs incident și memoriul în răspuns la acest recurs nu pot fi completate cu o replică și o duplică decât atunci când președintele, ca urmare a unei cereri motivate depuse în acest sens de către partea care a formulat recursul incident în termen de șapte zile de la notificarea memoriului în răspuns la recursul incident, consideră necesară completarea, în special pentru a da acestei părți posibilitatea să își exprime poziția asupra unei excepții de inadmisibilitate sau asupra unor elemente noi invocate în memoriul în răspuns la recursul incident.
- (2) Președintele stabilește data la care se depune această replică și, cu ocazia notificării acestui memoriu, data la care se depune duplica. Președintele poate limita numărul de pagini și obiectul acestor memorii.

Capitolul 5
FAZA ORALĂ A PROCEDURII

Articolul 207
Faza orală a procedurii

- (1) Părțile din procedura de recurs pot solicita să fie ascultate în cadrul unei ședințe de audiere a pledoariilor. O astfel de cerere se motivează și se depune în termen de trei săptămâni de la notificarea către părți a închiderii fazei scrise a procedurii. Acest termen poate fi prelungit de președinte.
- (2) La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul poate decide, în cazul în care consideră că este suficient de lămurit de înscrisurile și mijloacele materiale de probă de la dosarul cauzei, să se pronunțe asupra recursului fără parcurgerea fazei orale a procedurii. Cu toate acestea, Tribunalul poate decide ulterior deschiderea fazei orale a procedurii.

Capitolul 6 RECURSURILE SOLUȚIONATE PRIN ORDONANȚĂ

Articolul 208

Recursul în mod vădit inadmisibil sau în mod vădit nefondat

Atunci când recursul, principal sau incident, este, în tot sau în parte, în mod vădit inadmisibil sau în mod vădit nefondat, Tribunalul poate oricând, la propunerea judecătorului raportor, să decidă să respingă recursul respectiv, în tot sau în parte, prin ordonanță motivată.

Articolul 209

Recursul în mod vădit fondat

Atunci când Curtea de Justiție sau Tribunalul s-a pronunțat deja asupra uneia sau mai multor probleme de drept identice cu cele ridicate prin motivele recursului, principal sau incident, iar Tribunalul consideră că recursul este în mod vădit fondat, el poate, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea părților, să decidă să declare recursul ca fiind în mod vădit fondat prin ordonanță motivată, în care se face trimitere la jurisprudența relevantă.

Capitolul 7 CONSECINȚELE RADIERII RECURSULUI PRINCIPAL ASUPRA RECURSULUI INCIDENT

Articolul 210

Consecințele unei desistări de recursul principal sau ale unei inadmisibilități vădite a recursului principal asupra recursului incident

Se consideră că recursul incident rămâne fără obiect:

- (a) în cazul în care recurentul din recursul principal se desistează de acesta;
- (b) în cazul în care recursul principal este declarat în mod vădit inadmisibil pentru nerespectarea termenului de recurs;
- (c) în cazul în care recursul principal este declarat în mod vădit inadmisibil pentru unicul motiv că nu este îndreptat împotriva unei decizii a Tribunalului Funcției Publice prin care se finalizează judecata sau împotriva unei decizii prin care se soluționează parțial fondul litigiului ori prin care se pune capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate, în sensul articolului 9 primul paragraf din anexa I la Statut.

Capitolul 8
CHELTUIELILE DE JUDECATĂ ȘI CHELTUIELILE DE PROCEDURĂ ÎN RECURS

Articolul 211

Decizia cu privire la cheltuielile de judecată în recurs

- (1) Sub rezerva prevederilor care urmează, articolele 133-141 se aplică *mutatis mutandis* procedurii în fața Tribunalului care are ca obiect un recurs împotriva unei decizii a Tribunalului Funcției Publice.
- (2) Atunci când recursul nu este fondat sau atunci când recursul este fondat, iar Tribunalul soluționează el însuși litigiul, acesta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- (3) În cazul recursurilor formulate de instituții, cheltuielile efectuate de acestea rămân în sarcina lor, fără a aduce atingere prevederilor articolului 135 alineatul (2).
- (4) Prin derogare de la articolul 134 alineatele (1) și (2), Tribunalul poate dispune ca, în recursurile declarate de funcționari sau de alți agenți ai unei instituții, cheltuielile de judecată să fie repartizate între părți, în măsura impusă de echitate.
- (5) În cazul în care un intervenient în primă instanță nu a formulat el însuși recurs, acesta nu poate fi obligat la plata cheltuielilor de judecată în procedura de recurs decât dacă a participat la faza scrisă sau la faza orală a procedurii în fața Tribunalului. În cazul în care un asemenea intervenient participă la procedură, Tribunalul poate decide ca acesta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Capitolul 9
ALTE DISPOZIȚII APLICABILE ÎN RECURS

Articolul 212

Întinderea memoriilor

- (1) Tribunalul stabilește, în conformitate cu articolul 224, întinderea maximă a memoriilor depuse în cadrul prezentului titlu.
- (2) Depășirea întinderii maxime a memoriilor poate fi autorizată de președinte doar în cazuri deosebit de complexe.

Articolul 213 (3)

Alte dispoziții aplicabile în recurs

- (1) Articolele 51-58, 60-74, 79, 84, 87, 89, 90, 107-122, 124, 125, 129, 131, 142-162, 164, 165 și 167-170 se aplică în mod corespunzător procedurii în fața Tribunalului care are ca obiect un recurs formulat împotriva unei decizii a Tribunalului Funcției Publice.

- (2) Prin derogare de la articolul 143 alineatul (1), cererea de intervenție se depune cel mai târziu înainte de expirarea unui termen de o lună de la publicarea avizului prevăzut la articolul 79.
- (3) Deciziile date potrivit articolului 256 alineatul (2) TFUE se comunică Curții de Justiție.

Capitolul 10

RECURSUL ÎMPOTRIVA DECIZIILOR DE RESPINGERE A UNEI CERERI DE INTERVENȚIE ȘI ÎMPOTRIVA DECIZIILOR LUATE ÎN CADRUL PROCEDURII DE MĂSURI PROVIZORII

Articolul 214

Recursul împotriva deciziilor de respingere a unei cereri de intervenție și împotriva deciziilor luate în cadrul procedurii de măsuri provizorii

Prin derogare de la prevederile prezentului titlu, președintele Tribunalului se pronunță asupra recursurilor vizate la articolul 10 alineatele (1) și (2) din anexa I la Statut potrivit procedurii prevăzute la articolul 157 alineatele (1) și (3) și la articolul 158 alineatul (1).

TITLUL VI
PROCEDURILE ULTERIOARE TRIMITERII
SPRE REJUDECARE

Capitolul 1
DECIZIILE TRIBUNALULUI DATE DUPĂ ANULAREA CU TRIMITERE SPRE
REJUDECARE

Articolul 215

Anularea cu trimitere spre rejudecare decisă de Curtea de Justiție

În cazul în care Curtea de Justiție anulează o hotărâre sau o ordonanță a Tribunalului și decide să trimită cauza acestuia din urmă spre rejudecare, Tribunalul este sesizat prin decizia de trimitere.

Articolul 216

Atribuirea cauzei

- (1) În cazul în care Curtea de Justiție anulează o hotărâre sau o ordonanță a unei camere, președintele Tribunalului poate atribui cauza unei alte camere care judecă în complet format din același număr de judecători.
- (2) În cazul în care Curtea de Justiție anulează o hotărâre sau o ordonanță dată de Marea Cameră a Tribunalului, cauza este atribuită acestui complet.
- (3) În cazul în care Curtea de Justiție anulează o hotărâre sau o ordonanță dată de un judecător care a hotărât în calitate de judecător unic, președintele Tribunalului poate atribui cauza judecătorului unic, fără a aduce atingere trimiterii de către acesta din urmă a cauzei în fața camerei în compunerea căreia intră.

Articolul 217

Desfășurarea procedurii

- (1) În cazul în care decizia, anulată ulterior de Curtea de Justiție, a intervenit după ce procedura scrisă pe fond fusese închisă în fața Tribunalului, părțile din procedura aflată pe rolul Tribunalului pot depune observații scrise cu privire la concluziile care trebuie să fie desprinse din decizia Curții de Justiție pentru soluționarea litigiului în termen de două luni de la notificarea deciziei Curții de Justiție. Acest termen nu se poate prelungi.
- (2) În cazul în care decizia, anulată ulterior de Curtea de Justiție, a intervenit în condițiile în care procedura scrisă pe fond nu fusese încă închisă în fața Tribunalului, aceasta se reia din stadiul în care se afla.
- (3) Președintele poate autoriza depunerea de memorii complementare de observații scrise în cazul în care împrejurările justifică această măsură.

Articolul 218
Normele aplicabile procedurii

Sub rezerva dispozițiilor articolului 217, procedura se desfășoară în conformitate cu prevederile, după caz, ale titlului III sau ale titlului IV.

Articolul 219
Cheltuielile de judecată

Tribunalul se pronunță atât asupra cheltuielilor de judecată privitoare la procedurile desfășurate în fața Tribunalului, cât și asupra celor privitoare la procedura de recurs în fața Curții de Justiție.

Capitolul 2
DECIZIILE TRIBUNALULUI DATE DUPĂ REEXAMINAREA CU TRIMITERE SPRE REJUDECARE

Articolul 220
Reexaminarea cu trimitere spre rejudecare decisă de Curtea de Justiție

În cazul în care Curtea de Justiție reexaminează o hotărâre sau o ordonanță a Tribunalului și decide să trimită cauza acestuia din urmă spre rejudecare, Tribunalul este sesizat prin hotărârea de trimitere.

Articolul 221
Atribuirea cauzei

- (1) În cazul în care Curtea de Justiție trimite spre rejudecare o cauză care a fost judecată inițial de o cameră, președintele Tribunalului poate atribui cauza unei alte camere care judecă în complet format din același număr de judecători.
- (2) În cazul în care Curtea de Justiție trimite spre rejudecare o cauză care a fost judecată inițial de Marea Cameră a Tribunalului, cauza este atribuită acestui complet.

Articolul 222
Desfășurarea procedurii

- (1) În termen de o lună de la notificarea hotărârii Curții de Justiție, părțile din procedura aflată pe rolul Tribunalului pot depune observații scrise cu privire la concluziile care trebuie să fie desprinse din această hotărâre pentru soluționarea litigiului. Acest termen nu se poate prelungi.
- (2) Tribunalul poate invita părțile din procedura aflată pe rolul său să depună memorii, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, și să decidă să le asculte în cadrul unei ședințe de audiere a pledoariilor.

Articolul 223
Cheltuielile de judecată

Tribunalul se pronunță asupra cheltuielilor de judecată privitoare la procedura desfășurată în fața sa după reexaminare.

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 224
Dispoziții de punere în aplicare

Tribunalul adoptă, prin act separat, dispoziții practice de punere în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 225
Executarea silită

Executarea silită a sancțiunilor sau a măsurilor dispuse în temeiul prezentului regulament se realizează în conformitate cu prevederile articolelor 280 TFUE și 299 TFUE și ale articolului 164 TCEEA.

Articolul 226
Abrogare

Prezentul regulament înlocuiește Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, astfel cum a fost modificat ultima dată la 19 iunie 2013.

Articolul 227
Publicarea și intrarea în vigoare a prezentului regulament

- (1) Prezentul regulament, autentic în limbile prevăzute la articolul 44, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezentul regulament intră în vigoare în prima zi a celei de a treia luni de la data publicării sale.
- (3) Prevederile articolului 105 se aplică numai de la data intrării în vigoare a deciziei vizate la articolul 105 alineatul (11).
- (4) Prevederile articolului 45 alineatul (4), ale articolului 139 litera (c) și ale articolului 181 se aplică numai acțiunilor introduse în fața Tribunalului după intrarea în vigoare a prezentului regulament.

- (5) Prevederile articolelor 106 și 207 se aplică numai cauzelor în care faza scrisă a procedurii nu este încă închisă la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (6) Prevederile articolului 115 alineatul (1), ale articolului 116 alineatul (6), ale articolului 131 și ale articolului 135 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, astfel cum a fost modificat ultima dată la 19 iunie 2013, rămân aplicabile acțiunilor introduse în fața Tribunalului înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (7) Prevederile articolelor 135a și 146 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, astfel cum a fost modificat ultima dată la 19 iunie 2013, rămân aplicabile acțiunilor aflate pe rolul Tribunalului în care faza scrisă a procedurii a fost închisă înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.